

 Mgr. Jana Gavlasová, advokát, Západní 449, Chýně, 253 01 Hostivice
tel./fax: +420 311 517 425, mobilní tel.: +420 602 110 675

KRAJSKÝ SOUD V PRAZE	
Došlo dne:	29-03-2011
..... krát příloh	

Krajský soud v Praze
nám. Kinských 5
150 74 Praha 5

- Žalobci :**
- A) Helena Vondráčková**, nar. 24.06.1947
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka
 - B) Martin Michal**, nar. 01.04.1959
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka
 - C) Michaela Kocourková**, nar. 08.03.1985
bytem Kafkova 20/608, 160 00 Praha 6
 - D) Agentura MM Praha, s.r.o.**, IČ : 27145123
se sídlem Sportovní 122, 252 03 Řitka
jednající Martinem Michalem, jednatelem

právně zastoupení Mgr. Janou Gavlasovou, advokátem, AK Západní 449, Chýně, 253 01 Hostivice

- E) Mgr. Jana Gavlasová**, nar. 06.12.1970
bytem Západní 449, Chýně, 253 01 Hostivice

- Žalovaný :** **Jan Šinágl**, nar. 09.12.1952
bytem Bratří Nejedlých 335
267 53 Žebrák

Žaloba na ochranu osobnosti

Plně moci

Dvojmo

Přílohy dle textu, včetně zvukových nosičů

SOP bude uhrazen převodem z účtu žalobců, případně jejich právního zástupce na základě výzvy soudu

IČ: 66246083

e-mail: mgr.gavlasova@volny.cz

Bankovní spojení: 117 55 791/6200

Commerzbank, pobočka Praha

zapsán v seznamu advokátů

pod ev.č. 8652 u ČAK

I.

Žalobkyně A) je umělkyní, známou nejenom v České republice, ale i na Slovensku, v Polsku, Německu, Rusku, USA, Austrálii a dalších zemích, která působí především jako zpěvačka již od roku 1964.

Žalobce B) je manželem žalobkyně A) a současně jednatelem společnosti Agentura MM Praha, s.r.o., která žalobkyni A) exkluzivně zastupuje a je tedy vnímán také jako manager žalobkyně A).

Žalobkyně C) je zaměstnankyní společnosti Agentura MM Praha, s.r.o., kde působí jako obchodní ředitelka, se společností a tedy i se žalobci A) a B) spolupracuje od roku 2005.

Žalobce D) je právnickou osobou exkluzivně zastupující žalobkyni A), která je jediným společníkem žalobce D).

Žalobkyně E) je advokátem a zastupuje žalobkyni A), žalobce B) a společnost Agentura MM Praha, s.r.o., a to v téměř úplném rozsahu. Se žalobci A) a B) spolupracuje od roku 2003.

Žalovaný sám sebe na svých stránkách prezentuje jako angažovaného občana, nezávislého publicistu a občana se zkušenostmi ze Západu. Žalovaný nepracuje a dle svých slov žije ze svých úspor a potažmo z darů, o něž na svých stránkách do nedávna žádal jako o příspěvky na jeho „angažovanou“ činnost. Po založení občanského sdružení SODALES SOLONIS o.s. přijímá příspěvky toto občanské sdružení, jehož je žalovaný předsedou. Sdružení bylo založeno 16.11.2010 a je zapsáno v seznamu občanských sdružení vedeném u Ministerstva vnitra ČR. Žalovaný provozuje, resp. provozoval a využíval prostor k uveřejňování svých „článků“ na adrese <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz>, kde mimo jiné také zpřístupňoval zvukové záznamy z jednacích síní (především výpovědi svědků), a to bez ohledu na to, jaký je stav dokazování a zda tím nedojde k ovlivnění resp. ztížení důkazního řízení, včetně dalších listin a přípisů, jako jsou například podněty orgánům činným v trestním řízení. Žalobci chtějí na úvod uvést, že ničeho nebrojí proti svobodě slova a proti tomu, aby občané nejenom této země svobodně vyjadřovali své názory na dění kolem nich a kritizovali to, co se jim nelíbí. Nesouhlasí však s tím, aby se tak dalo cestou lži, urážek, pomluv a vulgárních slovních výpadů, kterážto jednání ostatně zákonné ochrany v žádném demokratickém státě nepožívají. Blog žalovaného byl zrušen z toho důvodu, že jmenovaný porušoval Kodex, který stanoví pravidla a normy chování. Žalovaný však si založil nové stránky www.sinagl.cz, kde ve svém jednání pokračuje s tím, že sám propaguje, že jeho stránky mají velmi vysokou návštěvnost. Od data 01.05.2010 do data 10.10.2010 se mělo jednat o 533.292 návštěvníků a jejich počet má dle žalovaného stále narůstat.

Důkaz : 1. dokladem o zrušení blogu žalovaného

2. kopií profilu žalovaného na stránkách www.sinagl.cz, včetně žádosti o příspěvky

3. kopií výpisu z obchodního rejstříku společnosti Agentura MM Praha, s.r.o.

4. kopií webových stránek www.agenturamm.cz – úvodní stránka

5. kopií webových stránek www.vondrackova.net – životopis umělkyně

II.

Dne 21.09.2009 byl na webových stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejněn článek pod názvem „*At' mir dál zůstává s touto krajinou...*“, a to spolu se zvukovými záznamy svědeckých výpovědí žalobkyně C) a žalobkyně A), jak je učinily u ústního jednání před Městským soudem v Praze dne 18.09.2009 ve věci žaloby žalobce D) vers. Marta Kubišová (věc zde byla vedena pod sp.zn. 25 Cm 42/2009). Současně jsou zde zveřejněny zvukové záznamy vyjádření paní Marty Kubišové a žalobkyně A), jak je učinily pro média a zvukový záznam vyjádření Heleny Váňové k osobě žalobkyně C), žalobce B) a žalobkyně D). Dále je zde uveřejněno plné znění trestního oznámení, které měli podat zástupci občanského sdružení Klub 213, Ing. Jiří Fiala a Ing. Jiří Štefek na žalobkyni C) pro trestný čin křivé svědecké výpovědi a de facto i na žalobkyni A). Dále je zde odkaz na stránky občanského sdružení K 213, na nichž byl dne 18.09.2009 uveřejněn článek pod názvem „Návrat Golden Kids skončil před pražským městským soudem“ a plné znění trestního oznámení na žalobkyni C) (potažmo žalobkyni „A“) pod označením „Trestní oznámení na křivého svědka“ ze dne 19.09.2009.

Žalobci v úvodu uvádějí, že obsah článku na stránkách www.k213.cz, včetně textu trestního oznámení, jsou předmětem jiného občanskoprávního řízení. Věc je vedena u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 36C 25/2010. Žalovaný tyto výroky osobně nepronesl, umožnil však další šíření těchto nepravdivých a dehonestujících tvrzení na adresu žalobců a zjevně se s nimi ztotožnil.

Žalobci si nejprve dovolí úvodem uvést některé okolnosti, které jsou dle jejich stanoviska důležité. Dne 18.09.2009 se v budově Městského soudu v Praze, v ulici Slezská, konalo ústní jednání ve věci žaloby společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. vers. Marta Kubišová pod sp. zn. 25 Cm 42/2009 o zaplacení částky 1.381.958,84 Kč s přísl.. Žaloba se týká obchodní věci a podstatou je požadavek na náhradu škody. Tedy ani spor na ochranu osobnosti, ani osobní spor mezi žalobkyní A) (či jiným ze žalobců) a paní Martou Kubišovou, natož politicky motivovaná záležitost. Pro úplnost žalobci uvádějí, že žaloba je vedena pro způsobenou škodu v souvislosti se zmařeným turné uskupení Golden Kids, které se mělo uskutečnit v roce 2008. Podle žaloby žalovaná způsobila uvedenou škodu, když neoprávněně odstoupila od smlouvy. Žalovaná naopak tvrdí, že žádná smlouva uzavřena nebyla a ona škodu nezpůsobila. V zásadě – pokud by argumentace zůstala pouze v rámci jednání mezi stranami, ať už soudního či mimosoudního – nejednalo by se o nikterak zvláštní případ. Věc je však od samého počátku provázena osobními invektivami a osočováním a napadáním zejména osoby žalobce B) především ze strany Marty Kubišové. To však není předmětem této žaloby.

Dne 18.09.2009 se uskutečnilo již druhé jednání ve věci 25 Cm 42/2009, když při prvním ústním jednání byli vyslechnuti svědci žalované – Jiří Pritz, Milan Hein, Václav Neckář, Jan Neckář, žalovaná a žalobce B). Po tomto jednání bylo ze strany společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. jakožto žalobce poukazováno, že žalovaná a její svědci vypovídali ne zcela v souladu se skutečností ve snaze přivodit pro žalovanou příznivější výsledek ve věci (což ostatně konstatuje i sám soud v rozsudku, který byl ve věci samé vynesena dne 25.11.2009), přesto bylo vše ponecháno v rovině občanskoprávní s tím, že své vyjádření žalobce soudu předložil a v něm označil ty části svědeckých výpovědí, které neodpovídají skutečnosti, tedy nejsou pravdivé a nabídl k tomu důkazy s tím, že je na soudu, jak se s touto situací vypořádá. V tomto vyjádření, které bylo soudu zasláno v řádném termínu, byli navrženi svědci k dalšímu ústnímu jednání. A to Petr Salava, žalobkyně A), žalobkyně C), pan Janis Sidovský, pan Zdeněk Fencel a slečna Lenka Hatašová. Dva z předvolaných svědků se k ústnímu jednání dne 18.09.2009 omluvili, což soud konstatoval hned v úvodu jednání a žalobce na to neměl žádný vliv, což bylo opakovaně sděleno právním zástupcem žalobce – žalobkyní E), že není možné ovlivňovat pracovní cesty svědků, tím spíše, pokud jsou tito tak pracovně vytížení jako kupříkladu pan Janis Sidovský. Přesto paní Marta Kubišová se vyjádřila po jednání dne 18.09.2009 pro média opět zcela opačně, když uvedla, že věc je naprosto zbytečně odročována kvůli novým svědkům, což bylo další z řady nepravdivých vyjádření a ona toto musela vědět, neboť byla jednání přítomna. Právě toto vyjádření je v celém znění uveřejněno na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> pod názvem „Marta Kubišová v rozhovoru pro média“ s odkazem na adresu <http://www.pecina.cz/files/Sinagl/MS-Kubisova-media-180909.WMA>. Toto však není předmětem této žaloby a žalobci uvádějí předmětné okolnosti pro dokreslení, jakým způsobem žalovaný s fakty zlovolně manipuluje.

Dále je na místě uvést, že k jednání dne 18.09.2009 se oproti jednání předchozímu dostavil dvoj až trojnásobek médií, aniž by ovšem média ohlásila svoji účast na správu soudu, aby bylo možno případně zajistit větší jednací síň. Již před samotným zahájením jednání, kdy pro množství osob a techniky nebylo možno ani projít chodbou před jednací síní, se žalovaný vyjadřoval na adresu soudce ne právě lichotivě, což si současně i nahrával na diktafon a tato vyjádření také na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> následně uveřejnil s odkazem na adresu <http://www.pecina.cz/files/Sinagl/MSP-chodba-media-180909.WMA> pod názvem „Chodba a média“. Zde je slyšet hlas žalovaného a dále přítomného Ing. Jiřího Fialy z občanského sdružení K213. I toto uvádějí žalobci pro dokreslení, neboť se jedná pouze o velmi teatrální reptání, jež bylo vedeno spíše snahou upoutat na sebe pozornost médií.

Ještě před jednáním žalovaný při příchodu do budovy soudu přistoupil k žalobci B) a tomuto sdělil, že ví od jakéhosi JUDr. Kubíka, že mu má žalobce B) dlužit milion. Což samo o sobě je nepravdivá informace, žalobce B) nikoho tohoto jména nezná. Ve chvíli, kdy žalobkyně C) dokončila svoji svědeckou výpověď před soudem a opouštěla jednací síň, zvolal za ní žalovaný – ačkoli v jednací síni toto není dovoleno – že to

je na trestní stíhání. Dlužno dodat, že žalovaný u prvního ústního jednání nebyl a lze si jen těžko představit, že by měl možnost seznámit se s celým obsahem spisu, natož vyhodnotit obsah výpovědi.

O přestávce, kterou nařídil soudce z toho důvodu, že paní Marta Kubišová, jakožto žalovaná, teatrálně předstírala zhroucení se z výpovědi žalobkyně C), pan žalovaný postával v hloučku novinářů na chodbě. Nejprve v okamžiku, kdy paní Marta Kubišová odešla na toaletu po tě, kdy na ni odešla také žalobkyně A), činil vůči žalobkyni E) posměšné poznámky v tom smyslu, že by měla okamžitě odejít na toaletu také, aby si dámy nevjely do vlasů. Pak napadl žalobkyni A) a uvedl, že tato je kolaborantka, která za minulého režimu zpívala, zatímco paní Kubišová nemohla. K upozornění žalobkyně E), aby zanechal těchto nesmyslných urážek, uvedl, že to je pravda a on na tom trvá. Což ostatně předvedl nejenom v předmětném článku, jak bude dále uvedeno. Současně činil hlasitá prohlášení, jimiž se snažil celou kauzu zpolitizovat, ačkoli se jedná o čistě obchodní spor, jak již bylo výše uvedeno. Záznam je uveden na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> pod již citovaným názvem „*Chodba a média*“.

Veškeré tyto skutečnosti uvádějí žalobci z toho důvodu, že tyto prokazují vztah žalovaného vůči žalobcům – tedy jeho nenávist a snahu je co nejvíce dehonestovat a poškodit. Aniž by měl tento snahu si pravdivost tvrzení ověřit. Což ostatně sám žalovaný potvrzuje, jak bude dále uvedeno.

V předmětném článku jsou pak uvedeny lži a pomlvy na adresu žalobců. Veškeré tyto výroky jsou v textu článku, jak je předkládán k důkazu, podtrženy. Není pravdou, že by nebyly ústně uzavírány smlouvy. To ostatně potvrdil ve své výpovědi i svědek Petr Salava. Úvahy o tom, jaká je praxe v šoubyznysu, které vynáší člověk, jež tomuto oboru vůbec nerozumí, ovšem staví se do pozice někoho, kdo je téměř odborníkem, jsou pouze dokladem o profilu pisatele. Tvrzení o tom, že žalobce B) má za sebou pochybnou minulost, a že o jeho charakteru, způsobech a kontaktech kolují dost znepokojivé informace v kontextu toho, co je uvedeno v článku, na nějž žalovaný odkazuje – „Návrat Golden Kids skončil před pražským městským soudem“ autorů Fiala – Štefek na stránkách www.k213.cz, již je úmyslnou dehonestací osoby žalobce B). A svědčí o tom, že žalovaný se ztotožňuje s tvrzeními, která jsou uvedena v předmětném článku a tyto dále šíří, včetně dehonestace a lživých tvrzení na adresu ostatních žalobců. O úzké spolupráci žalovaného a autorů článku na stránkách www.k213.cz ostatně svědčí další skutečnosti – jednak se navzájem propagují, odkazují na sebe, vyjadřují si vzájemnou solidaritu, podporu a souhlas se svými názory. Žalobci jsou toho stanoviska, že v takovém případě za dehonestující výroky v rámci článku na stránkách www.k213.cz a jejich dopad na žalobce nese odpovědnost i žalovaný. A to tím, že přístup k takovým výroky umožnil a nadále umožňuje.

V kontextu toho, co zvolal žalovaný při odchodu žalobkyně C) z jednací síně, že totiž její výpověď je na trestní stíhání, pak je udivující, že ačkoli na svých stránkách uveřejňuje celý text trestního oznámení, včetně osobních údajů žalobkyně C), toto jím není podepsáno. Zjevně je jím iniciováno, nebo alespoň podporováno, v každém případě s ním souhlasí a jeho obsah dále šíří.

Současně v době, kdy nebylo skončeno dokazování, zveřejnil obsah výpovědi svědků, s patřičným komentářem. Došlo k porušení zásady práva na spravedlivý proces (fair trial), což by „občan se zkušenostmi ze Západu“ měl znát. Soudce v jednací síni totiž dal souhlas s pořízením zvukových záznamů, nikoli k jejich šíření, navíc tímto způsobem. Uveřejněním celého textu trestního oznámení s tím, že žalobkyni C) žalovaný označuje za nedůvěryhodnou svědkyni, se spolupodílí na šíření nepravdivých a dehonestujících tvrzení na adresu žalobkyně C), potažmo neoprávněným nakládání s osobními údaji. Rovněž jeho „informování“ o celé kauze, aniž by si svá tvrzení ověřil – což publicista, tím spíše nezávislý, jež se řadí navíc mezi novináře, musí vědět a znát – je šířením nepravdivých tvrzení a dehonestováním žalobců. Stejně tak jeho vyjádření na adresu žalobců A) a B) v kontextu odkazu na již zmiňovaný článek na stránkách www.k213.cz. Jeho tvrzení o tom, že žalobce B) nepřišel podpořit žalobkyni A), jakožto svoji manželku, což nesvědčí o jeho vztahu milujícího manžela, je vysloveně zlovolným úmyslným snižováním důstojnosti žalobce B). Žalovaný si zřejmě nevšiml, že žalobkyně A) byla předvolána jako svědkyně a na straně žalující stojí právnická osoba, která má svého právního zástupce a že jednatel – žalobce B) – na minulém ústním jednání přítomen byl. Pokud by se žalovaný alespoň minimálně namáhal se zjištěním okolností dané věci, což zjevně – a ne jenom v tomto případě – neučinil, zjistil by, že žalobce B) se nedostavil k jednání proto, aby nebyl obviněn z toho, že za jeho přítomnosti svědci vypovídali pod nátlakem, ze strachu nebo že je ovlivňoval apod.

- Důkaz : 6. kopií stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> s článkem „Ať mír dál zůstává s touto krajinou včetně trestního oznámení“
7. zvukovými záznamy ze stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> na nosiči CD
8. kopií článku „Návrat Golden Kids skončil před pražským městským soudem“ ze stránek www.k213.cz včetně textu trestního oznámení

III.

Dále byl dne 10.10.2009 uveřejněn na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> článek pod názvem „*KPV ČR Národní fronta?*“, v jehož rámci je hovořeno o tom, že se dne 07.10.2009 konal „*další soud Heleny Vondráčkové, resp. její agentury, kupodivu bez obvyklého zájmu médií?*“. Už z této věty je zřejmé, jak zlovolně zachází žalovaný s naprosto dostupnými informacemi. Byl osobně přítomen tomuto jednání a měl možnost přečíst si (žalobcům není známo a z ničeho nevyplývá, že by tuto dovednost neovládal) a v jednací síni slyšet, čeho se spor týká. Totiž, že se jedná o spor na ochranu osobnosti, jež je veden žalobkyní A) a žalobcem B) proti vydavatelství BAUER MEDIA v.o.s. A že se rozhodně nejedná o první ústní jednání, ale již o několikáté. A že v těchto případech média zajímá jednání první a pak poslední, je věc, kterou zná každý alespoň průměrně inteligentní publicista. Tvrzení o tom, že vliv na tom má politik Jiří Paroubek, je již zlovolnou lží. Nikdy nedošlo k sebemenší intervenci ze strany jakéhokoli politika, natož jmenovaného Jiřího Paroubka. V rámci tohoto sporu pořizoval – a to přes zákaz soudu – žalovaný zvukový záznam a celou výpověď svědka Jiřího Vondráčka, rovněž v rámci tohoto článku uveřejnil. Přitom dokazování nebylo zdaleka skončeno a tímto svým jednáním podstatně jeho průběh ztížil, neboť svědci, kteří ještě nebyli slyšeni, se mohou bez jakékoli zábrany seznámit s touto výpovědí a být jí ovlivněni. Sám to však prezentuje zcela odlišně. Nikoli, že soudkyně neuspěla, ale on porušil zákaz soudu a jednal zcela v rozporu s právními principy tohoto státu. V jednom jediném úmyslu – co nejvíce dehonestovat osobu žalobce B), potažmo žalobkyně A). Již se ovšem nezmiňuje, že ve chvíli, kdy byla veřejnost vykázána z jednací síně, on do jednací síně vstoupil a zcela bez skrupulí se dožadoval přítomnosti a jednací síň opustil teprve ve chvíli, kdy bylo ze strany soudkyně použito pohružky přivolání justiční stráže, když tuto slovně napadal. Ke stížnosti žalovaného, o níž v článku hovoří (nejedná se z jeho strany o první stížnost, dlužno dodat, že tato je – z pohledu používaného slovníku žalovaného – ještě „slušná“), resp. k jednání žalovaného se vyjadřovala i žalobkyně E), jakožto právní zástupce žalobců A) a B) v tomto sporu.

- Důkaz : 9. kopií stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> s článkem „*KPV ČR Národní fronta?*“
10. zvukovými záznamy výpovědi svědka Jiřího Vondráčka ze stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> na zvukovém nosiči CD
11. obsahem vyjádření se žalobkyně E) jakožto právní zástupkyně žalobců A) a B) ve sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 37C 124/2004

IV.

Dále byl dne 23.10.2009 na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejněn článek pod názvem „*Když bylo v Čechách zle, objevil se humor...?!*“. Zde žalovaný jednak zcela nepodloženě obviňuje žalobkyni A) z toho, že v pořadu „Uvolněte se, prosím“, měla lhát, dezinformovat a uveřejnit nesmysly. Znovu pak je opakováno, jak je zajímavé, že se soudu – tentokrát ovšem nikoli ve věci „*Heleny Vondráčkové resp. její agentury*“, ale „*ve věci žaloby Martina Michala na média 7. října v Praze*“ neúčastnila žádná média a takřka žádná veřejnost. Znovu uveřejňuje výpověď bratra žalobkyně A), kterou zde přes zákaz soudu pořídil s tím, že ji poslal i Janu Krausovi. V podrobnostech zde odkazují žalobci na předchozí bod žaloby, v němž se k tomuto ústnímu jednání vyjadřovali.

Dále zde žalovaný zveřejňuje doslova drby, kterým sám ovšem svým vyjádřením dává punc uvěřitelnosti. V kontextu toho, že opakovaně tvrdí, že některé věci se dějí nebo spíše nedějí díky Jiřímu Paroubkovi a opakovaně dává žalobce B) do souvislosti s rodinou Kočkových, ovšem v tom negativním slova smyslu, nelze tato tvrzení podřadit pod úvahy, ale pod pomluvy, neověřené lži a zcela nepodložené spekulace.

- Důkaz : 12. kopií článku „*Když bylo v Čechách zle, objevil se humor...!*“ ze stránek

<http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz>

zvukovými záznamy výpovědi svědka Jiřího Vondráčka jako v předchozím bodě

V.

Dne 04.11.2009 byl na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejněn článek „*Nahromaděná špína začíná bublat a pořádně zapáchat!*“. Zde žalovaný jednak opětovně napadá žalobce B), kdy píše o účinkování žalobce B) v pořadu Všechnopárty. Doslova je zde žalobce B) označen jako nemravný a celá pasáž je namířena pouze a jedině k jeho dehonestaci a je z ní zcela zřejmá až obsedantní nenávisť žalovaného vůči žalobci B).

Důkaz : 13. kopií článku „Nahromaděná špína začíná bublat a pořádně zapáchat!“ ze stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz>

VI.

Dne 25.11.2009 pak byl na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejněn článek „*1939 – místo boje, hajlování?! 1989 – místo boje, zvonění klíčky...*“. Zde žalovaný popisuje průběh ústního jednání dne 25.11.2009 ve sporu mezi žalobkyní D) a paní Martou Kubišovou, jak již byl blíže popsán v bodě I. žaloby. Předně ne zcela pravdivě prezentuje rozhodnutí soudu. Jednak – žalobkyně A) neměla důvod se dostavovat, neboť nebyla a není účastníkem řízení. Žalobce B) pak neměl povinnost se dostavit, pakliže právnická osoba, jejímž jménem jedná, zde měla svého právního zástupce. Dále – žalobce B) nepodal žalobu na knížete Lobkowicze, k tomu ani nebyl důvod, navíc jmenovaného osobně nezná a nikdy s ním nejednal. Rovněž tak na něj nikdy nepodal trestní oznámení. Veškerá vyjádření, která jsou uvedena v tomto odstavci, jsou lživá. Vyjádření o tom, že by se měl žalobce B) léčit, pak je dehonestující a znovu svědčí o zlovolnosti žalovaného, který pouze a jedině je veden záměrem škodit, pomlouvat, ubližovat a ničit.

Dovětek u zveřejněné závěrečné řeči žalobkyně E) jakožto právní zástupkyně žalobce v citovaném sporu, je pouze sdělením žalovaného a svědčí o jeho postoji k celé věci obecně a žalobcům zejména.

Obsah podání vysvětlení ve věci trestního oznámení je dokreslením toho, jaký vztah má žalovaný k žalobcům, jak se k nim vyjadřuje, jedná se o potvrzení toho, že je autorem článků, a že zcela souhlasí a hlásí se k pomluvám a lžím, jak byly na adresu žalobců uveřejněny v článku „Návrat Golden Kids skončil před pražským městským soudem“ na stránkách www.k213.cz.

Důkaz : 14. kopií článku „1939 – místo boje, hajlování?! 1989 – místo boje, zvonění klíčky...“ ze stránek <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz>

15. zvukovými záznamy uveřejněnými v rámci předmětného článku na nosičích CD

VII.

Dne 17.05.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Spějeme opět k otroctví, nebo se konečně zsvobodníme!*“. V rámci tohoto článku je žalovaným sdělováno, že jím již avizované jednání přestupkové komise bylo zrušeno a cituje zde písemné vyrozumění přestupkové komise. Tento článek předkládají žalobci pro úplnost k tvrzení, jak skutečně jsou ze strany žalovaného pronásledováni, sledováni a na jejich úkor tento zviditelňuje vlastní osobu.

Důkaz : 16. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Spějeme opět k otroctví nebo se konečně zsvobodníme!“

VIII.

Dne 23.06.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek „*Manžel H. Vondráčkové navrhuje posoudit duševní stav J.Šinágla ... aneb demokracie a dobré mravy dostávají stále více zabrat...*“. Zde žalovaný mimo jiné popisuje průběh neveřejného ústního jednání ze dne 21.06.2010, které proběhlo před přestupkovou komisí Městského úřadu Hořovice. V rámci tohoto jednání se na adresu žalobce B) a především žalobkyně A) vyjadřoval zástupce žalovaného, Tomáš Pecina, a to velmi nactiutřačným způsobem. Ačkoli jednání bylo neveřejné a přítomný žalobce B) a žalobkyně E) zcela zřetelně uvedli, že nepovolují pořizování obrazového záznamu a současně byli jak žalovaný tak jeho zástupce poučeni o tom, že pokud si budou pořizovat zvukový záznam, pak pouze pro osobní potřebu, nikoli pro šíření, žalovaný pořídil obrazový záznam – což sám v předmětném článku uvádí. Tento umístil na stránky www.youtube.com, tedy jedny z nejnavštěvovanějších stránek, kde je možno nalézt různé zvukové a obrazové nahrávky. Při zadání jména žalobkyně A) se objeví odkaz mimo jiné i na tyto záznamy, které byly na stránky umístěny s patřičným odkazem na pořízené zvukové záznamy, které se nacházejí na stránkách žalovaného www.sinagl.cz.

Na zvukových záznamech pak jsou mimo jiné zaznamenána také vyjádření Tomáše Peciny, který zde hrubě osočuje žalobkyni A) a rovněž tak žalobce B), kdy zejména o žalobkyni A) je hovořeno jako o osobě, jež je zcela beze cti. Doslova uvedl cit. : „...pokud je mi známo, tak otázka občanské cti této dámy byla předmětem už několika soudních jednání. Mimo jiné tam byl mediálně široce draptovaný spor paní navrhovatelky s publicistou Janem Rejžkem. Spor skončil až u Ústavního soudu a Ústavní soud se právě na adresu občanské cti paní navrhovatelky a jejího jednání v době před listopadem 1989 vyjádřil poměrně jednoznačně a velmi kriticky... Urazit někoho na jeho občanské cti je možné v případě, že to, co má být uraženo, existuje. V případě paní Heleny Vondráčkové měla paní navrhovatelka v době minulého režimu mnoho možností, jak svoji občanskou čest vyjádřit. Její chování bylo bezectné. Nelze tedy urazit občanskou čest člověka, který žádnou čest nemá... Co se týká třetího z navrhovatelů, pana Michala... to, co uvedl Ústavní soud na adresu paní Vondráčkové, platí s jistými modifikacemi i pro případ tohoto navrhovatele...“

Předně – co se týká sporu s Janem Rejžkem, zde se jedná o vědomou lež, kterou vyřknul zástupce žalovaného, ovšem žalovaný tuto lež dále velmi účinným způsobem šíří. Ústavní soud ani v nejmenším nehodnotil a nekritizoval navrhovatelku a její postoje před rokem 1989 a už vůbec se nezmiňuje o její občanské cti. Žalobkyně A) je zde označována jako osoba, jež je zcela beze cti a tudíž ji nelze urazit. Jedná se o tedy o úmyslnou lež a zcela nepřipustnou kritiku, jež byla vyřčena pouze s jediným úmyslem, totiž oba žalobce urazit.

Dále jsou zde uveřejněny veškeré dokumenty, které se vztahují k předmětnému neveřejnému jednání a to včetně osobních údajů všech zúčastněných osob, včetně údajů citlivých. Toto se týká všech žalobců vyjma žalobce D), jež není účastníkem tohoto přestupkového řízení. V rámci těchto dokumentů tak je zde i písemné zachycení vyjádření zástupce žalovaného, Tomáše Peciny, kde se vyjadřuje na adresu žalobců A) a B). Tedy je hovořeno o žalobkyni jako o osobě, jež nemá žádnou čest, neboť se o ni připravila sama, je zde uvedena ona lež o obsahu nálezu Ústavního soudu ve věci sporu s Janem Rejžkem a současně jsou zde také citována rozhodnutí soudů ve věcech ochrany osobnosti, jež se netýkala žalobců a kde je tvrzeno něco, co soudy v předmětných rozhodnutích nikdy neřekly. Což je pouze dokreslením toho, jak zlovolně žalovaný společně se svým zástupcem zacházejí s informacemi a jak je překrucují.

V rámci předmětného článku pak je uvedeno, že žalobce B) a žalobkyně E) jsou „*povedený párek*“ a žalobce B) je dále označen jako „*všehoschopný výlupek*“.

Důkaz : 17. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „*Manžel H. Vondráčkové navrhuje posoudit duševní stav J.Šinágla ... aneb demokracie a dobré mravy dostávají stále více zabrat...*“

18. kopiemi listin, jež jsou na stránkách uveřejněny – Sdělení obviněného ve věci, protokol o výpovědi navrhovatele, protokol o smířčím řízení před Komisí k projednávání přestupků města Hořovice, protokol o projednání přestupku

19. kopií stránek www.youtube.com s nahranými obrazovými záznamy z neveřejného jednání s odkazem na záznamy zvukové

20. přepisem částí zvukového záznamu

21. CD se zvukovými záznamy z neveřejného jednání
22. kopií Ústavního nálezu č.j. 1.ÚS 367/03 ze dne 15.3.2005

IX.

Dne 26.08.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Všechny síly na podporu stále více ohrožené demokracie a práv občanů!*“. V rámci tohoto článku je mimo jiné uvedeno, že žalovaného čekají další dvě přestupková řízení, a to první ve věci odloženého TO na jeho osobu. Což samo o sobě je lež a to vědomá, neboť věc byla toliko postoupena k vyřízení jako přestupek, nikoli odložena. Což je dalším důkazem toho, jak zlovolně žalovaný nakládá s informacemi a fakty.

Jednání přestupkové komise dne 31.08.2010, ač neveřejné, oznamuje žalovaný v rámci záznamu v kalendáři, kde zveřejňuje i předvolání na toto jednání. V rámci tohoto záznamu pro změnu uvádí, že přestupková komise vynese rozhodnutí ve věci PČR odloženého TO na žalovaného, když se žalobcům A) a B) nelíbilo zveřejnění zvukového záznamu z veřejného soudního jednání ve věci sporu Jiřího Vondráčka a Martina Michala. Předně – nikdy se žádné soudní jednání ve věci sporu Jiřího Vondráčka a žalobce B) nevedlo a ani se nevede. Znovu je zde opakována lež o tom, že se má jednat o odložené trestní oznámení. Další lži je také to, že předmětem má být uveřejnění zvukového záznamu z vylhaného neexistujícího soudního jednání. Oproti předchozímu článku zde je uvedeno, že oznamovateli měli být jen žalobce A) a B). Což je důkaz toho, jak zlovolně zachází žalovaný s informacemi a toho, že vše činí s jediným úmyslem, co nejvíce dehonestovat právě žalobce A) a B). Tedy – vyjma data, hodiny a místa a jmen části účastníků není v tomto záznamu uvedená žádná pravdivá informace, ale naopak, zcela úmyslné lži. Neboť se jednalo o pokračování jednání ze dne 23.06.2010, jak je popsáno shora, tudíž velmi dobře žalovaný znal předmět jednání.

23. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Všechny síly na podporu stále více ohrožené demokracie a práv občanů!“
24. kopií stránek www.sinagl.cz se záznamem kalendáře události k datu 31.08.2010
25. kopií stránek www.sinagl.cz s uveřejněným předvoláním na jednání přestupkové komise

XI.

Dne 31.08.2010 proběhlo před Městským úřadem v Hořovicích ústní jednání ve věci shora zmiňované. Před samotným zahájením tohoto jednání sdělil žalovaný žalobkyni E), že na internetu objevil článek o žalobci B) a jeho manželce, žalobkyni A) a že tento uveřejnil na svých stránkách www.sinagl.cz. Kopie článku měl s sebou a jednu ihned žalobkyni E) poskytl. Následně bylo zjištěno, že žalovaný dne 30.08.2010 uveřejnil na svých stránkách jednak text článku „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“ a jednak článek „*Česká justice je nedemokratická, skutečné hodnoty nehájí, často je likviduje, včetně jejich nositelů*“, v němž mimo jiné informuje, že jej druhého dne čekají přestupková řízení s tím, že „*o tom kdo je Martin Michal si můžete přečíst ZDE – výjimám:*“, načež cituje z článku, jenž je pak proklikem možno přečíst celý. Jedná se o článek ze dne 20.12.2009, který byl vložen na stránky <http://phronieck.blog.cz> jako příspěvek v rámci diskuse k článku „Jan Kraus Uvolněte se, prosím“ ze dne 27.12.2006 autorem, který se označil jako Mirek Spáčil, což je ovšem pseudonym. Stránky jsou delší dobu neaktualizované. Předmětná reakce pod názvem „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“ je snůškou lží a pomluv a zlovolných útoků vůči žalobcům A) a B).

Skutečnost, že je žalobkyně A) v předmětném článku označována jako Vondráčková-Michalová, ačkoli se tak nikdy nejmenovala, není pomluvou, pouze je to obrazem toho, jak nenávistný postoj pisatel vůči žalobkyni A) a žalobci B) má. V předmětném příspěvku jsou konkrétně tato živá a pomlouvačná tvrzení :

- označení žalobce B) jako „*sňatkového podvodníka*“ – jedná se o dehonestující označení, které ve svém článku vyňal z textu žalovaný
- o žalobci B) je tvrzeno, že byl z vazby propuštěn „*pro nedostatek důkazů, což neznamená, že peníze nezmizely! (Vzpomeňte, Al Capone taky nebyl odsouzen za vraždy, svědci vždy záhadně zmizeli, nakonec skončil ve vězení za „pouhé“ daňové uniky)*“ v kontextu s konstatováním, že „*Velký počet spřízněných firem se v 90 letech zakládal k machinacím a zakrývání peněžních toků a tunelování*“. Předně žalobce B)

byl obvinění pravomocným rozsudkem zproštěn a to z toho důvodu, že se nejednalo o trestný čin, nikoli pro nedostatek důkazů. Srovnávání žalobce B) se zločincem Al Capone je naprosto nepřipustné, stejně jako je nepřipustná výtka trestu, resp. pobytu ve vazbě v situaci, kdy byl žalobce B) pravomocně zproštěn a to navíc z důvodu, že se o trestný čin nejedná a je na něj pohlíženo jako na nevinného. V kontextu toho pak zmínka o machinacích a tunelování je rovněž zlovolnou lží vůči žalobci B)

- dále je uvedeno, že „*MM si vypůjčil v Živnobance 3,5 mil. Kč, peníze utratil, nevrátil...*“, což je lež. Současně tak je lží, že „*...a když dokonce pravomocně soud rozhodl a odsoudil MM k úhradě dluhu – MM prohlásil, že je chudák bez peněz a vše patří manželce...*“, neboť vše proběhlo zcela jinak. Není ani pravdou, že by kdykoli společnost žalobce D) patřila zcela žalobci B). Rovněž tato tvrzení vyňal žalovaný do svého článku.
- dále je zlovolnou lží, že by žalobce B) podal žalobu na bratra své manželky, žalobkyně A). Tvrzení, že žalobce B) je „*hochštapler se čtvrtmiliardou dluhů*“ je lživé a dehonestující. Rovněž není pravdou, že by žalobce B) podával „*trestní udání*“ na otce své manželky, který je „*nyní popotahován po soudech, je nucen docházet k ponižujícím výsledkům, účastnit se přelíčení*“. Vůči otci žalobkyně A) žalobce B) žádnou žalobu nepodal a otec žalobkyně se neúčastnil, natož aby k tomu byl nucen, žádných „*přelíčení*“. Rovněž tato tvrzení vyňal žalovaný do svého článku
- tvrzení, že „*Chystané turné obnovených Golden Kids – Kubišová, Neckář, Vondráčková-Michalová připravoval MM bez toho, aby písemně stvrdil smluvní podmínky účasti, přitom najednou začal po Martě požadovat dvacetiletý závazek pro něho pracovat! Marta pochopitelně odmítla a on na ni hned podal žalobu, jak je jeho zvykem...*“ je zcela lživé. Vše se událo a proběhlo naprosto jinak. To ostatně bylo předmětem soudního řízení. Tato tvrzení žalovaný sice nevyňal, nicméně na celý text článku odkazuje.
- není pravdou, že by žalobkyně A) byla pozvána do studia na zakázku svého manžela. O její účast měla produkce zájem již delší dobu, z časových důvodů však nemohla žalobkyně A) účast do té doby potvrdit.
- dále je tvrzeno, že žalobkyně A) „*... v normalizaci hodila morálku za hlavu a vsadila na správného socialistického koně, zajišťujícího blahobytnou kariéru, díky čemuž vydávala desky jednu za druhou, jezdila nejen do Moskvy... ale i do Ameriky, měla příjmy zajišťující luxus i v socialistickém šedém průměru...*“ a další konstatování o nuzných poměrech Marty Kubišové. To je zlovolným překrucováním skutečnosti a zlovolnou lží a současně nepřipustnou kritikou.
- v neposlední řadě jsou oba oznamovatelé označeni jako „*trapné figury*“, což je rovněž nactiutrhání

Sám žalovaný pak dodává, že zpravodajství z přestupkového jednání bude následovat a že by jej nepřekvapilo, pokud by na něj žalobce B) podal trestní oznámení.

Důkaz : 26. kopií stránek žalovaného www.sinagl.cz s předmětným článkem „*Česká justice je nedemokratická, skutečné hodnoty nehájí, často je likviduje, včetně jejich nositelů*“

27. kopií článku „*Jak se Jan Kraus stal hláskou troubou bulváru*“

28. kopií prvních tří stran rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 4/98 a první strany Usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 6 To 105/01

XII.

Dne 14.09.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Agentura MM s.r.o. – zločinná nemravnost a bezcharakternost na pokračování...?!*“. V rámci tohoto článku je žalobce D) označen jako „*pochybná agentura*“ s tím, že ji sice vlastní žalobkyně A), ale fakticky jí vládne žalobce B) s otázkou, zda žalobce D) „*...bude v nemravném jednání i nadále pokračovat?*“ *Obávám se, že ano – až do trpkého konce.*“ Což je útok proti dobré pověsti právnické osoby žalobce D).

Dále je pokračováno citací slov bratra žalobkyně A) s tím, že žalovaný uvádí, že „*...situaci a stav své sestry Heleny Vondráčkové popsal přesně: „Gigolo si našel zkrátka stárnoucí zpěvačku, tu okouznil tím co všechno pro ni udělá a udělal to samozřejmě pro sebe. Už se dostala do stádia, kdy má „vymyto“ a vůbec neví co je realita a co je pravda.“* Což je dehonestující vyjádření bratra žalobkyně, nicméně žalovaný je šíří a souhlasí s ním, což je totéž, jako by je pronesl sám.

Dále je v článku uvedeno, že „*Mimochodem víte, že Martin Michal přišel o jednu ze svých společností v exekuci. Zajímavé, že vlastnil 50% jejich akcií a jako exekuvovaný dokázal, že tyto akcie koupila jeho*

manželka Helena Vondráčková!!! A pak poslouchejte slova o ohrožené demokracii, lidských právech a dobrých mravech těchto výtečníků, resp. výtečnicka! Ani v nejmenším se nezastávám paní Vondráčkové, ale považuji ji za oběť, kdy si v podstatě podvodník vyhlédl další „tučnou“ oběť.“ Jedná se o lživá tvrzení, navíc o dehonestaci obou žalobců, a to úmyslnou a zlovolnou. Žalobce nepřišel o společnost v exekuci, ani nepředvedl akcie na žalobkyni A). Slova jako „výtečník“ a „podvodník“ jsou úmyslnou a zlovolnou dehonestací žalobce B) a potažmo žalobkyně A), která je označena jako tučná oběť.

Dále je v článku tvrzeno, že se žalovaný účastnil „...utajeného jednání Agentury MM u KS Praha. Tak utajeného, že ani v informacích mi nebyli schopni říci kde a zda se koná...“. K tomu lze dodat jediné, že jednání bylo veřejné a pokud nebyl žalovaný schopen získat informace, pak ovšem nikoli vinou kohokoli ze žalobců.

Dále je uvedeno, že „... za veřejnost byla přítomna pouze právní praktikantka od advokátky Agentury MM s.r.o. JUDr. či Mgr. Jany Gavlasové (bylo by zajímavé zjistit jak a kde vystudovala práva – pochází k Karlových Varů!). její „výkony“ nasvědčují, že rozhodně nestudovala s červeným diplomem, pokud vůbec?...“. Jedná se o zlovolnou dehonestaci žalobkyně E). Žalovaný velmi dobře ví, že žalobkyně E) používá titulu, který jí náleží, totiž titulu Mgr. Nikdy se žalobkyně neprezentovala jako JUDr. Je zde zpochybňováno dosažení vysokoškolského titulu žalobkyně E), kdy je její studium dáváno do souvislosti s kauzou právnické fakulty v Plzni a je zpochybňována její práce. Žalobkyně E) nepochází z Karlových Varů a její studium proběhlo naprosto v souladu se zákonem a rovněž tak bylo ukončeno. Dlužno dodat, že v době, kdy žalobkyně E) končila vysokoškolské studium, již tzv. červené diplomy neexistovaly a bylo nutno pro dosažení titulu JUDr. dále ve studiu pokračovat bez ohledu na studijní výsledky. V této době také v České republice existovaly pouze dvě právnické fakulty a to v Praze a Brně.

Dále je v rámci článku opětovně zveřejněn celý záznam průběhu jednání, kdy tvrzení žalovaného v tomto sporu jsou zde citována bez toho, že by byla prokázána – jedná se o nepravdivé tvrzení, že se mělo na koncert žalobkyně A) prodat pouze 180 vstupenek – a současně je naprosto bez jakéhokoli důkazu tvrzeno, že e-maily žalobce B), které žalovaný založil do spisu, jsou vulgární.

V neposlední řadě je připojen i zvukový záznam jednání u Vrchního soudu v Praze v kauze žalobce D) vers. Marta Kubišová.

Na závěr článku je zvýrazněným písmem znovu citováno vyjádření Jiřího Vondráčka, jak je uvedl pro TV PRIMA a jak je žalovaným v článku citováno a schvalováno.

Na toto jednání upozorňoval žalovaný v rámci svého kalendáře, jak jej uveřejňuje pravidelně na svých stránkách. Vyjádření jako „nekonečný kolotoč trapných žalob“, popřípadě o tom, že to bude dalším potvrzením potřeby morálního apelu, když žalovaný lživě tvrdí, že žalobu podali žalobci A) a B), jen svědčí o jeho zlovolném úmyslu tyto žalobce co nejvíce poškodit a dehonestovat, o jeho nenávisti a zášti, jíž vůči jejich osobám chová.

Důkaz : 29. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Agentura MM s.r.o. – zločinná nemravnost a bezcharakternost na pokračování...?!“

30. CD s obsahem zvukových záznamů, jak jsou na stránkách v rámci článku zveřejněny

31. kopií stránek www.sinagl.cz se záznamem v kalendáři k datu 10.09.2010

XIII.

Dne 26.09.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek „Měl Albert Einstein pravdu o nekonečnosti kosmu a lidské hlouposti...?!“. V rámci tohoto článku vyjadřuje žalovaný podporu otevřenému dopisu vůči žalobkyni A), což je jistě jeho právem. Jeho právem však již není označovat žalobce B) jako prokazatelného darebáka a podvodníka s tím, že pokud se on chlubí podporou prezidenta republiky, pak cítují : „...není už třeba ke zločinným poměrům a bezvládní, resp. vládě zločinu v naší zemi co dodat...“. Znovu je zde odkaz na článek „Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru“, jak je o něm pojednáno v oddíle XI. této žaloby. Žalobce B) je dále označován jako gauner, hochštapler, hlavní iniciátor všeho zla

ve sporu Kubišová verus Vondráčková a je napadán i prezident republiky, pan Václav Klaus, a to velmi vulgárním, nemístným a nízkým způsobem. Na druhou stranu dlužno uvést, že tento způsob vyjadřování v podstatě nevybočuje z obvyklého způsobu vyjadřování a jazykové „kultury“ žalovaného. Což není v žádném případě polehčující okolnosti, ale naopak, okolnosti velmi přitěžující.

V kalendáři události pak je záznam k datu 10.09.2010 s tím, že se zde jedná o spor mezi žalobcem A) a žalobkyní B) a Martou Kubišovou, kdy se bude projednávat odvolání obou žalobců „*a spol. ve věci nemravné žaloby o náhradu neprokázané škody po Martě Kubišové.*“ Jak již bylo v oddíle II. žaloby uvedeno, spor byl veden v obchodní záležitosti společností Agentura MM Praha, s.r.o. vrs. Marta Kubišová. To, jak věc žalovaný popisuje, svědčí jednak o jeho zlovolném zacházení s informacemi, kdy používá to, co se mu doslova právě hodí, aby mohl dehonestovat především žalobce A) a B), dále tvrzení žalobců, že se jedná o mstu za jejich jednání, které je v rozporu s představou žalovaného a v neposlední řadě také o mstu a realizaci zášti a nenávisti, kterou k především žalobcům A) a B) chová. Žalobci jsou toho názoru – a vše tomu nasvědčuje – že se jedná o nejen snahu zviditelnění vlastní osoby žalovaného, ale také o realizaci komplexu vlastní neuznanosti a zřejmě i závist vůči osobám žalobců, jejich společenskému majetkovému postavení.

Důkaz : 32. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Měl Albert Einstein pravdu o nekonečnosti kosmu lidské hlouposti...?“

33. kopií stránek www.sinagl.cz se záznamem v kalendáři událostí ke dni 13.09.2010

XIV.

Dne 10.10.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Kam se poděly miliony Heleny Vondráčkové? Minulost Michala Martina nabízí možné vysvětlení...?!*“ Již v úvodu článku žalovaný uvádí, že si je vědom toho, že zveřejňuje informace ze soukromí a činí tak toliko pro to, že se mu nelíbí postoj žalobkyně A) a žalobce B) v kauze opakovaně zmiňované žaloby vůči Martě Kubišové, o níž téměř nic neví, zato ji velmi zasvěceně – jak vyplývá ze shora uvedeného – komentuje, samozřejmě jednostranně, tendenčně a zaujatě tak, aby žalobce co nejvíce znevažil.

Co se týká tvrzení, jež jsou v článku uveřejněna, pak je sice pravdou, že žalobkyně A) onu zástavní smlouvu uzavřela. Ovšem to je také jediná pravda, kterou se lze v článku dočíst. Úvěrovou smlouvu uzavřela žalobkyně D), jejímž jediným společníkem je právě žalobkyně A). K takovému kroku nebyla žalobkyně A) rozhodně donucena, k takovému kroku se sama rozhodla a nikoli proto, že by ze strany žalobce B) byly zpronevěřeny či jinak zneužity finanční prostředky žalobkyně A), potažmo žalobkyně D). Jedná se o obchodní a investiční záměry žalobkyně D), které žalobci nehodlali a nehodlají zveřejňovat. V rámci článku je zveřejněna Smlouva o zřízení zástavního práva, se všemi údaji, včetně osobních, citlivých a dokonce údajů, které spadají do obchodního a potažmo bankovního tajemství. Což poškozují jak žalobkyni A) tak především žalobkyni D). Bylo zjištěno, že tuto smlouvu získal žalovaný Istí přímo ze sbírky listin od příslušného katastrálního úřadu, když jako důvod uvedl „jiný účel“, podle § 1 odst. 3 katastrálního zákona „pro tvorbu dalších informačních systémů“, což bylo nepravdivé prohlášení. Stran neoprávněného nakládání s osobními údaji již byl podán podnět k Úřadu na ochranu osobních údajů a tato věc je projednávána v rámci přestupkového řízení.

Dále je v článku uveřejněn znalecký posudek, který byl součástí policejního spisu, k němuž vyjma zúčastněných osob a orgánů činných v trestním řízení nemůže mít nikdo přístup. Sám tento posudek však nebyl vůbec prováděn v řízení před soudem k důkazu, neboť osoba, jež jej vypracovala, nebyla v době vypracování znalcem a obsah znaleckého posudku byl navíc označen jako tendenční a zcela rozporuplný. Znalecký posudek je uveřejněn v plném znění a je z něj v článku citováno a z těchto citací, jež jsou navíc vytrženy z kontextu, pak žalovaný ve svých tvrzeních vychází. Tvrzení žalovaného, že v této listině lze nalézt odpovědi na to, kam miliony žalobkyně A) zmizely a stále mizí, je nepravdivé. Dále žalovaný uvádí, že „...*Její manžel, Martin Michal, je podle tohoto znaleckého posudku obyčejný gauner, podvodník a zločinec.*“. Toto tvrzení je zlovolnou lží a dehonestací osoby žalobce B), jež dopadá i na žalobkyni A). Dále je tvrzeno, že „...*jeví se pak jasně, kam miliony vydělané manželkou, mohly zmizet, resp. kdo se postaral o to, že H. Vondráčková musí nechat zastavit svůj dům...*“, což je rovněž zlovolná lež a dehonestace obou

žalobců. Dále je o žalobci B) hovořeno jako o „darebákovi“ je nazýván „hochštaplerem“, což jsou dehonestiční výroky, vyřčeny s úmyslem poškodit žalobce B).

Dále je v článku tvrzeno, že „...Nyní už chápu, proč při koncertech v New Yorku jako populární hvězda přespávala Helena Vondráčková v bytech krajanů. Ti toto naprosto nestandardní chování, v jejich očích bohaté hvězdy, nedokázali pochopit.“ Toto tvrzení je zlovolnou lži žalovaného. Žalobkyně koncertovala v New Yorku dvakrát ve slavné síni Carnegie Hall, a to v roce 2000, kdy byla ještě provdána za svého bývalého manžela, Hellmuta Sickela, a po té v roce 2005, kdy bydlela společně s dalšími umělci, včetně pana Karla Gotta, v hotelu.

Následuje další lživé tvrzení o tom, že žalobkyně se stala „...viditelně obětí grázla, resp. nemocného psychopata, který se zřejmě nezastaví před ničím...“, což je současně zlovolná dehonestace žalobkyně A) a žalobce B).

Dále žalovaný uvádí, že pokud by byl vypracován znalecký posudek na období po listině, jež je jako znalecký posudek označena, pak by se ničím nelišil, byť podvody a krádeže nejsou tak snadné. Tedy je opětovně žalobce B) označován jako podvodník a zloděj.

Dále je v článku uvedeno, že dnes již žalobce neuzivá titul JUDr. Což je dááno do kontextu s tvrzenými podvody. Dále je tvrzeno, že jsou podávána trestní oznámení na žalobce B), což je rovněž lež. Následuje věta „... Jeho firmy byly vytunelovány, je několikrát rozvedený, byl vězněn, amnestován při hromadné amnestii vyhlášené nově zvoleným prezidentem Václavem Havlem a propuštěn na svobodu.“, což vyjma údaje o rozvodu jsou zlovolné lži na adresu žalobce B). Jak již bylo uvedeno, žalobce B) byl zproštěn obžaloby z důvodu uvedeného v ust. § 226 písm. b) tr. řádu, tedy že skutek není trestným činem a rozsudek byl vyhlášen v době, kdy tento již byl dávno propuštěn z vazby. Jedná se o zcela nepřipustnou výtku trestu, resp. vazby, zlovolnou lež a porušení zásady presumpce nevinny.

Dále je uvedeno „...Kdo nad ním držel a drží ochrannou ruku, když jiní za daleko menší zločiny a porušování zákonů jsou na léta odsuzováni – včetně jeho některých firemních společníků...?!“, což je jen další zlovolná pomluva žalobce B). V kontextu toho, že je v předmětném článku poukazováno na to, že žalobce B) podporuje prezident Václav Klaus, který je v zápětí označen jako osoba, která symbolizuje současné mafiánské a zločinné poměry v naší zemi, je tato zlovolná pomluva, jež se táhne všemi články, ještě více zdůrazněna. A rozhodně se nejedná o vyslovení názoru či politickou polemiku, ale o skutkové tvrzení.

K tomu je na místě dodat, že tento článek, resp. jeho část, převzal týdeník Rytmus života, kdy dne 18.10.2010 uveřejnil jako titulní článek „Vondráčková usvědčena Zastavila dům“, v jehož rámci je uveřejněna část Smlouvy o zřízení zástavního práva, kterou uveřejnil žalovaný.

V neposlední řadě je na místě uvést, že předmětný článek byl uveden mezi nejčtenějšími články na webu žalovaného za poslední měsíc.

Důkaz : 34. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Kam se poděly miliony Heleny Vondráčkové? Minulost Michala Martina nabízí možné vysvětlení...?!“

35. kopií listiny označené jako znalecký posudek, jak je uveřejněn v rámci článku

36. kopií Smlouvy o zřízení zástavního práva, jak je uveřejněna v rámci článku

37. kopií výpisu z katastru nemovitostí, jak je uveřejněn v rámci článku

38. kopií článku z týdeníku Rytmus života č. 42 ze dne 18.10.2010

39. kopií stránek www.sinagl.cz s uvedením článku mezi nejčtenějšími za poslední měsíc

kopií prvních tří stran rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 4/98 a první strany Usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 6 To 105/01

40. kopií přípisu Katastrálního úřadu pro Středočeský Kraj, Katastrální pracoviště Praha – západ ze dne 22.10.2010

XV.

Dne 13.10.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*M. Michal a H. Vondráčková – podávají oznámení na policii o podezření s pomlvy na Jana Šináglu...?!*“. V rámci tohoto článku žalovaný znovu uveřejňuje článek „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“, jak je popsáno pod bodem XI. žaloby. V rámci článku je uveřejněno podání vysvětlení žalovaného, jak toto učinil před policejním orgánem. V rámci podání vysvětlení žalovaný uvádí, že vše, co bylo v předmětném článku řečeno, je pravda a dále označuje žalobce B) za gaunera, darebáka, podvodníka a zločince s tím, že již dávno měl být ve vězení, dále lže, co se týká obsahu rozsudků Vrchního soudu v Olomouci, Vrchního soudu v Praze a Krajského soudu v Ostravě, neboť rozsudky, resp. předmětné soudy nikdy nic takového nedeklarovaly. Znovu opakuje, co je předmětem jím propagovaného článku, tedy že by bylo zajímavé, kdyby byl zpracován další znalecký posudek. Současně je v článku odkazováno na článek, jak je popsán pod bodem XIV. žaloby.

Dále pak žalovaný uvádí, že se snažil ovlivnit moderátora rádia Impuls, Václava Moravce, a to před tím, než byl přímým vstupem vysílán rozhovor s žalobkyní A) v rámci pořadu „Impulsy Václava Moravce“ dne 11.10.2010, dokonce mu zasilal SMS zprávu, v níž ho „upozornil“ na své „zpravodajství“, tedy článek ze dne 10.10.2010, jak je popsán v bodě XIV. žaloby.

Dále uvádí, že „... *Mimochodem půjčku ve výši 1.500.000,- Kč nelze v případě exekuce majetku zabavit exekutorem – to potom nabízí čistě teoreticky i jiné možnosti o smyslu této půjčky, kdy jejím důvodem nemusel být nedostatek finanční hotovosti – trvalé či dočasné, ale i možnost manipulace s finančními zdroji...?!*“. Tedy žalovaný pokračuje v lživých obviněních žalobce B), jako člověka, který připravil žalobkyni A), svoji manželku, o její miliony, je grázlem, podvodníkem, potažmo psychopatem a provádí nepovolené finanční machinace.

Dále žalovaný uvádí, že „...*zločinná minulost Martina Michala jej bude dohánět stále více. Můžeme si jen přát a doufat, aby dostihla především jeho a přestala materiální a psychická likvidace lidí z jeho okolí, kteří mu uvěřili a prozřeli příliš pozdě či jsou i dnes jeho stále nevědomými a zneužívanými oběťmi...*“. Tedy opětovně označuje žalobce B) za zločince, který ničí své okolí, především svou manželku, žalobkyni A).

Na závěr je uveřejněn citát, který má dehonestaci žalobce B) ještě více umocnit.

Důkaz : 41. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „*M. Michal a H. Vondráčková – podávají oznámení na policii o podezření s pomlvy na Jana Šináglu...?!*“

42. kopií protokolu o podání vysvětlení ze dne 13.10.2010 jak byl v rámci článku zveřejněn kopii článku „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“

XVI.

Dne 03.11.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek „*Kdo kryje beztrestnost Martina Michala? Proč se ho tolik lidí obává..!*“ V tomto článku žalovaný opětovně dehonestuje žalobkyni A), žalobce B) a to i prostřednictvím žalobkyně E). Bez jakýchkoli důkazů tvrdí, že je neustále kontaktován různými „známými osobnostmi“, které se mají údajně bát žalobce B). Znovu dehonestuje žalobce B) s tím, že tento je „všehoschopný“, což má dokládat listina, kterou nazývá znaleckým posudkem. Dále se v článku uvádí „*Otázkou je, kdo Martina Michala kryje, že si může beztrestně tolik dovolovat, kdy jeho mnozí bývalí společníci, či lidé z jeho okolí jsou odsuzováni a končí ve vězení. Není náhodou, že za sebou nechává mnoho nešťastných žen a lidských osudů. Obávám se, že Helena Vondráčková je pouze další v řadě.*“ Tedy žalovaný označuje žalobce B) za člověka, který se může dopouštět trestné činnosti, zatímco jiní jsou za stejnou činnost odsuzováni. Současně jej označuje za člověka, který se špatně chová k ženám s tím, že další „nešťastnou“ v řadě má být žalobkyně A). Dále se v článku uvádí „*Nelze vůbec vyloučit možnost, že Martin Michal je psychopat. Stupeň jeho společenské nebezpečnosti není malý. Dokáže se s ním společnost vypořádat, nebo bude dlouhá řada nešťastných lidských osudů pokračovat...?!*“ Tedy dále dehonestuje osobu žalobce B), kterého označuje nikoli prvně za psychopata, který je společnosti nebezpečný a nabádá, aby se s ním „společnost vypořádala“.

Dále je v rámci článku opětovně uveřejněn protokol z neveřejného ústního jednání o přestupku před přestupkovou komisí u Městského úřadu v Hořovicích, ačkoli byl předsedkyní komise opakovaně poučován o tom, že je protiprávním jednáním uveřejňovat listiny z neveřejného jednání. Jak je ze shora uvedeného zřejmé, tohoto jednání se nedopustil prvně. V rámci tohoto protokolu rovněž dehonestuje žalobce, především žalobce B), kdy tohoto označuje za člověka psychicky nemocného, současně však za zločince. Opětovně poukazuje na listinu, o níž tvrdí, že je znaleckým posudkem, ačkoli tato listina znaleckým posudkem není a nebyla vzata v potaz v rámci dokazování.

Dále je v článku opětovně poukazováno na listinu, o níž žalovaný tvrdí, že je znaleckým posudkem a z níž bez dalších důkazů a ověřování vychází. Popis právní zástupkyně při přestupkovém jednání je další snahou o dehonestaci žalobců.

V neposlední řadě žalovaný sám popsal jak protiprávně si při uveřejňování „informací“ počiná. Že totiž nejprve bez ověření vše, co dle vlastního uvážení považuje za důležité, zveřejní a teprve po té je, dle jeho tvrzení, připraven případně se omluvit. Jak vyplývá z jeho dalšího jednání, toto jeho tvrzení je ryze účelové. Jak bude dále uvedeno – byť byl vyzván, aby svého protiprávního jednání zanechal, omluvil se a sjednal nápravu, toto odmítl a ve lžích, pomluvách, dehonestacích a urážkách žalobců pokračuje i nadále. Jeho jednání je naprosto nepřipustné a právním předpisům, včetně ústavních zásad, odporující. Což svědčí o osobnosti žalovaného.

- Důkaz : 43. kopii stránek www.sinagl.cz s článkem „Kdo kryje beztrestnost Martina Michala? Proč se ho tolik lidí obává...?!“
44. kopií protokolu z neveřejného jednání před přestupkovou komisí ze dne 01.11.2010
45. kopií listiny nazvané jako Znalecký posudek ing. Jiřího Kříšťana

XVII.

Dne 21.11.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „Už 21 let „budujeme“ vlastní pád – díky neschopnosti vlád, resp. už 62 let vlády všehoschopných!“. V rámci tohoto článku je referováno o tom, že „v úterý“ se bude konat další ze soudů žalobce B), kdy si jej pozvala soudkyně k výslechu. K tomu žalobci uvádějí, že se jednalo o odročené ústní jednání ze dne 10.09.2010 ve věci žaloby žalobce D) proti Miroslavu Trpákovi. Tedy té věci, o níž pokaždé žalovaný referuje jinak. V oddíle XII. žaloby tvrdí žalovaný, že se jedná o žalobu žalobců A) a B), nyní tedy o další žalobu žalobce B). Při minulém ústním jednání byl žalovaný osobně přítomen, jednání nahrával a nahrávku neoprávněně zveřejnil, tudíž věděl velmi dobře, jak jednání probíhalo. A jako publicista by měl vědět, že soud nemůže v rámci občanskoprávního řízení předvolat účastníka k výslechu, pakliže tento s tím nevyhoví souhlas.

V rámci záznamů v kalendáři na stránkách žalovaného pak je k datu 30.11.2010 uvedeno pouze místo a čas s tím, že soudkyně požaduje výslech žalobce B), tedy opět nepravda. Žalobci tyto okolnosti uvádějí jako další důkaz zlovolnosti žalovaného v zacházení s informacemi.

Dne 03.12.2010 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „Agentura MM alias Martin Michal versus Miroslav Trpák!“. V tomto článku žalovaný nepřipadně až lživě popisuje průběh ústního jednání v rámci obchodního sporu mezi společností Agentura MM Praha, s.r.o. a jmenovaným Miroslavem Trpákem. K tomuto sporu se lživě vyjadřoval již v článku, jak je tento popsán pod bodem XII. této žaloby. Již samotný popis odůvodnění rozhodnutí soudkyně o tom, proč bude vyloučena veřejnost, je nepravdivé. Přitom žalovaný pořídil zvukový záznam, který – včetně právě tohoto odůvodnění – opět uveřejnil v rámci předmětného článku. Žalovaný navíc pořídil i obrazový záznam, z něž je nepochybné, že žalobce B) nevěděl, že je nahráván, nebyl požádán o souhlas a žalovaný užil způsobu, jež je zvykem nazývat „skrytá kamera“, aniž by k tomu byl jiný důvod, než obtěžování a neoprávněné zásahy do osobnostních práv žalobce B).

Ostatně o tom, že nemohl být účasten tomuto jednání, informoval žalovaný v článku ze dne 02.12.2010 pod názvem „Pražský magistrát v obležení dobrými mravy už nepůsobil tak sebejistě – jen vytrvat!“, kde

v úvodu uvádí – „Díky nedobrovolnému opuštění jednací síně ve věci další podvodné žaloby Martina Michala...“, tedy znovu žalobce označuje za podvodníka a navíc opět zlovolně nakládá s informacemi.

Dále žalovaný v článku tvrdí, že citují: „... *Samozřejmě, že během mé nepřítomnosti se nic co by odpovídalo zákonnému důvodu prohlásit jednání za neveřejné neudálo, resp. neřeklo...*“, přičemž toto nepravdivé tvrzení navazuje na předchozí, kdy lživě uvádí, pro jaký důvod bylo jednání prohlášeno za neveřejné. O tom, že žalovaný neměl žádné informace o průběhu jednání a tudíž jeho tvrzení jsou úmyslně lživá, svědčí pokračování článku, kdy uvádí, citují: „... *nepochybně by bylo velmi zajímavé poslechnout si nedokončenou výpověď svědka Martina Michala, kterou bude zřejmě dokončovat 31.01.2011. Doufám, že ji tentokrát dokončí – i za účasti veřejnosti...*“ Předně – žalobce B) nebyl vyslýchán v režimu svědka. To ovšem není věc, která by sama o sobě v daném případě zasahovala nepřipustným způsobem do osobnostních práv žalobce B). Toto tvrzení pouze svědčí o až neuvěřitelných neznalostech základních právních pojmů a principů u osoby, jež o sobě tvrdí, že bojuje za právo, spravedlnost a sama sebe označuje za publicistu. Žalobci se k této otázce ještě vrátí v závěrečné části žaloby, nicméně již teď lze uvést, že žalovaný se neustále při své činnosti zaštiťuje článkem 23 Ústavy – což je ustanovení pojednávající o skládání slibu poslanců a senátorů po jejich zvolení. Nicméně tyto neznalosti – jak již bylo řečeno – nejsou samy o sobě důvodem k žalobě. Pouze svědčí o osobě a osobnosti žalovaného. Především však na adresu shora citovaného vyjádření žalovaného je nutno uvést, že v rámci neveřejného jednání byl vyslechnut nejenom žalobce B), ale částečně i žalovaný v projednávané věci a jeho výpověď byla při dalším ústním jednání dokončována.

Dále je v článku uvedeno citují : „*Mimochodem kdo poctivě podniká, nemá se za co stydět a zveřejnění soudního jednání jen uvítá...*“, když dále je uvedeno, že druhá strana sporu proti zveřejnění nic nenamítala, neboť se nemá za co stydět a co utajovat. K tomu žalobci uvádějí, že samotný fakt veřejnosti jednání nevadil ani žalobci B), jakožto jednateli žalující společnosti, ani žalobci D), jakožto žalující společnosti. Ovšem po zkušenosti z předchozího jednání, kdy zcela neprokázaná tvrzení žalované strany, která – v logice věci, neboť se jimi žalovaný brání žalobě – vyznívají pro žalobce D) a potažmo žalobkyni A) negativně, bez toho, že bylo na jistotu postaveno, že jsou pravdivá, jenom pro to, že jsou negativní, žalovaný zveřejnil s patřičným komentářem – viz již citovaný bod žaloby XII, s přítomností žalovaného rozhodně nesouhlasil. Žalobci nemají důvod tajit – vyjma věci spadajících pod obchodní tajemství – skutečnosti v daném případě, nicméně o lži žalovaného a o to, aby byli nadále beztrestně z jeho strany poškozování a dehonestování, vskutku nestojí.

Tato věta v kontextu s větou další, jež je sice ukončena otazníkem a vykřičníkem, tedy tváří se jako otázka, je ale nade vší pochybnost jasně, že jí žalovaný míní jako tvrzení, je již hrubým zásahem do práva na dobrou pověst právnické osoby žalobce D) a do osobnostních práv žalobce B).

Dále článek pokračuje odkazem na neoprávněně pořízený obrazový záznam žalobce B), pořízený pokoutně žalovaným na chodbě soudní budovy před zahájením tohoto ústního jednání.

Následuje informace o tom, že se měla projednávat další žaloba, citují „...*další žaloba Agentury MM, tentokrát u MS Praha. Žalovaná měla být šéfredaktorka časopisu Rytmus života...*“ Žalovaný sám sebe usvědčuje ze lži, neboť v další větě tvrdí, že se osobně dostavil a četl vývěsku, tedy četl, o jaký spor se jedná, kdo jej vede a proti komu. Tento rozpor již není neznalostí, ale úmyslem. Neboť jinak by nemohl žalovaný pokračovat v nesmyslně vykonstruované kauze tím, že – byť hovořil s mluvčí soudu – uvádí lživě, že měla šéfredaktorka napsat, že souhlasí s tím, aby jednání proběhlo v její nepřítomnosti, když před tím žalovaný uvádí, že pokud on ví, důvodem odložení soudního jednání může být pouze nepřítomnost soudce či obhájce. K tomu dlužno dodat, že ví vskutku málo. Jinými slovy – celá tato pasáž, vyjma slov „*Dne 1. prosince se měla projednávat*“ je lživou smyšlenkou a to úmyslnou.

Dále žalovaný tvrdí, že se mu ozývají podnikatelé a sdělují informace o žalobci B) a žalobci D), kterým – jak sám tvrdí – „nemůže uvěřit“, nicméně je „považuje za věrohodné“. V kontextu jeho tvrzení, že pokud uzná za vhodné, informaci, byť neověřenou zveřejní a počká si na reakci potřeбенé osoby, se není čemu divit. V každém případě se zde jedná o velmi hrubé poškození jak dobré pověsti právnické osoby u žalobce D), tak osobnostních práv, především profesní cti, obchodních aktivit a vůbec pověsti v rámci profese u žalobkyně A) a žalobce B), stejně tak poškození profesní pověsti žalobkyně E).

Žalovaný bez jakéhokoli ověření uveřejňuje anonymní lživá nařčení na adresu žalobců, když uvádí, že citují: „...Když se účtovalo, chtěl pan Michal a paní Gavlasová, kteří zřejmě ovládají finance Heleny Vondráčkové, částku 350.000,- Kč za koncert. Při tom ústní dohoda mezi „přáteli“ zněla, že to bude mnohem levnější, než normálně požadovaná cena za koncert Heleny Vondráčkové, protože za to bude jakási protislužba firmy, pro kterou se vystoupení na plese dělalo. Agentura tím upadla v nemilost pořadatele. Takž už k nim nesmí nejen agentura, ale ani Helena Vondráčková.“ Přičemž žádná taková kauza se nikdy neodehrála. Navíc žalobkyně E) nikdy neúčtuje, ani není při účtování, od toho má společnost účetního a daňového poradce, aby účtoval a jednatele a obchodní ředitelku, aby dojednávávali obchodní podmínky.

Dále žalovaný, opětovně bez jakéhokoli ověření uveřejňuje anonymní lživá nařčení na adresu žalobců, když uvádí, že citují: „Martin Michal prodává v současnosti koncerty za 350.000,- Kč a nabízí pořadatelům slevu 50.000,- Kč, pokud si pořad přímo koupí. Ovšem záhy pořadatel zjistí, že je to za ty peníze neprodejná, ale pořad už stornovat nemůže, protože si ho koupí a tak se snaží ho prodat, ale většina vstupenek se rozdá, aby nebylo prázdné, což si zase vydupe pan Michal. Pořadatel prodává na Heleně Vondráčkové asi 200.000,- Kč. Takových pořadatelů naletělo panu Michalovi již několik. Helena Vondráčková je v současnosti velmi špatně prodejná a to by měli pořadatelé vědět. V daném případě jsou tato tvrzení nejenom lživá, ale velmi hrubým způsobem poškozují obchodní aktivity především žalobce D) a žalobkyně A).

Žalobci prostřednictvím svého právního zástupce zaslali žalovanému Výzvu k bezodkladnému ukončení protiprávního jednání ze dne 05.12.2010 s tím, že tato není určena ke zveřejnění, ve které vyzvali žalovaného, aby svého protiprávního jednání ihned zanechal. Dokládaje, že jeho tvrzení jsou lživá a dehonestující. Přes veškerá svá tvrzení, jak je žalovaný připraven ve chvíli, kdy se někdo ozve, že jím uveřejněné skutečnosti jsou lež, se omluvit, tuto výzvu s patřičně dehonestujícím komentářem žalovaný uveřejnil a připojil další lži a pomluvy na adresu žalobců. Čímž podložil to, co žalobci tvrdí od samého počátku, že úmyslně poškozují osoby, jež se mu z nějakého důvodu znelíbí, za použití lží, pomluv a vulgariismů.

Důkaz : 46. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Agentura MM alias Martin Michal versus Miroslav Trpák!“

47. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Už 21 let „budujeme“ vlastní pád – díky neschopnosti vlád, resp. už 62 let vlády všehoschopných!“

48. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Pražský magistrát v obležení dobrými mravy už nepůsobil tak sebejistě – jen vytrvat!“

49. kopií záznamu v kalendáři k datu 30.11.2010

50. kopií dopisu Výzva k bezodkladnému ukončení protiprávního jednání ze dne 05.12.2010

51. CD se zvukovými záznamy z jednání, jak byly uveřejněny v rámci článku „Agentura MM alias Martin Michal versus Miroslav Trpák!“

XIX.

Dne 13.12.2010 tedy žalovaný uveřejnil článek pod názvem „Martin Michal a Helena Vondráčková žádají po Janu Šináglovi 500.000,- Kč a uznat pravdu jako pomluvu?“ V tomto článku – pomíneme-li doporučení návštěvy psychiatra pro žalobce A), B) a E) – cituje z předmětné výzvy, ovšem pouze to, co se mu hodí. Dále pak na celé její znění odkazuje. Zde uvádí, že vše, co kdy na adresu žalobců napsal, je pravdou a že si za tím stojí a že výzva k okamžitému zanechání protiprávního jednání žalobce A) a B) jen usvědčuje ze lži, nepoctivosti a nečestnosti. Označuje výzvu za akt vyhrožování a zastrašování.

Žalovaný lže, pokud tvrdí, že přestupkovou komisí byl uznán nevinným z důvodu promlčení. Některá jeho předchozí jednání byla projednávána přestupkovou komisí, která ovšem nestihla přestupky projednat v zákonné lhůtě a musela proto řízení zastavit, ovšem nikoli pro to, že by rozhodla o vině či nevině žalovaného. Skutečnost, že došlo k průtahům, řeší žalobci v rámci odpovídajícího řízení.

Dále žalovaný tvrdí, že jeho tvrzení, že žalobce B) není ani JUDr. ani Ing. ani pilot dopravních letadel, že má dluhy jsou pravdivá, stejně jako má být pravdivé jeho informování o stavu na hudební obchodní scéně. Znovu je odkazováno na již několikrát citovanou listinu, o které žalovaný tvrdí, že je znaleckým posudkem. Dále je o žalobci B) tvrzeno, že všude požaduje nesmyslné, nemravné finanční požadavky na kdekdo a za kdeco, aniž by byly podloženy prokazatelnými fakty a skutečností s tím, že jeho úspěšnost jakožto obchodníka a manažera má spočívat právě v nemravných způsobech a praktikách, budících dojem nízké a podle msty, která často končí mnoha nesmyslnými žalobami na slušné a poctivé u českých soudů, kdy morální kredit žalovaných vysoko převyšuje tento kredit nejen žalobce B), ale i ostatních žalujících – pokud lze o vůbec nějakém hovořit. Znovu je připomínána listina – tvrzený znalecký posudek a je na něj odkazováno.

Tedy veškerá svá lživá a pomlouvačná tvrzení na adresu žalobců, především žalobce B) a urážlivé výroky, zde žalovaný stvrzuje s tím, že se jedná o pravdu a za lháře označuje žalobce A) a B), kdy je také označuje za nečestné a nepoctivé. Sám sebe ovšem za pravdomluvného poctivce s vysokým morálním kreditem. Článek byl zařazen jako nejčtenější za poslední měsíc

Navíc je zde uvedeno, že pokud si čtenář zadá na stránkách žalovaného jméno žalobce B) dozví se mnohem více. Žalobci tak učinili a objevily se zde odkazy na všechny doposud uveřejněné články a záznamy v kalendáři, který je na stránkách rovněž veden a v němž žalovaný upozorňuje na probíhající kauzy a pozývá na ně veřejnost.

Důkaz : 52. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Martin Michal a Helena Vondráčková žádají po Janu Šináglovi 500.000,- Kč a uznat pravdu jako omluvu?“
kopií dopisu Výzva k bezodkladnému ukončení protiprávního jednání ze dne 05.12.2010
53. kopií stránek www.sinagl.cz s označením článku jako nejčtenější za poslední měsíc

XX.

Dne 06.01.2011 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn pod názvem „*Zpěvačka Helena Vondráčková se obává zneužití svého rodného čísla...?!*“, kde je mimo jiné uvedeno, že za podnětem zcela jistě stojí žalobce B), je zde uveřejněno plné znění protokolu přestupkové komise ze dne 05.01.2011, v němž opětovně označuje žalobce B) jako zločince a kriminálního, poškozující dobré jméno žalobce D) a tvrdí, že uveřejňuje pouze pravdu, fakta a skutečnosti, což je další lži žalovaného. A potvrzuje, že je autorem článků na stránkách www.sinagl.cz. O tom, že se toto jednání bude konat, pak referuje v záznamu v kalendáři k datu 31.01.2011 s tím, že bylo předjednáno dne 05.01.2011 a po rozkliknutí odkazu ZDE, se objeví listina – Oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného.

Důkaz : 54. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Zpěvačka Helena Vondráčková se obává zneužití svého rodného čísla...?!“
55. kopií stránek www.sinagl.cz se záznamem v kalendáři k datu 31.01.2011
56. kopií stránek www.sinagl.cz s kopií protokolu o projednání přestupku ze dne 05.11.2011
57. kopií stránek www.sinagl.cz s kopií oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání Obviněného

XXI.

V neposlední řadě byl dne 25.01.2011 na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Kauza Martin Michal se posouvá stále více do roviny práce pro psychologů či už spíše pro psychiatry*“. V tomto článku popisuje žalovaný mimo jiné jednání o žalobě na ochranu osobnosti, která je vedena v jiné věci žalobci u Městského soudu v Praze. Popis průběhu jednání ponechávají žalobci stranou s tím, že svědčí opětovně o zaujatosti a nenávisti žalovaného vůči žalobcům. Nelze ponechat stranou výroky o nenormálnosti a iracionálním jednání jedince, jež je dáváno do souvislosti s osobou žalobce B). Když dále v článku je

žalobce B) označen opětovně za nenormálního, resp. nemocného člověka – o to více nebezpečného. Znovu je zde výzva, aby jej společnost zastavila, aby nenapáchal ještě mnoho škod a zla svému okolí.

Dále žalovaný uvádí, cituji : „...*Neověřené informace o tom, že měl být bílým koněm, že měl dlužit podsvětí, tak nemusejí být zas tak daleko od pravdy? Mnohé by to vysvětlovalo...? Fakt je, že na pohřeb Václava Kočky pozván nebyl...?*“ Tedy žalovaný uvádí, že tyto informace nejsou ověřeny, nicméně staví je do roviny s pravdou.

Dále je zde odkaz na stránky, na nichž je osoba žalobce B) dehonestována s tím, že se dle tvrzení žalovaného čtenáři dozvědí více o minulosti žalobce B). Tedy aniž by si ověřil, zda tvrzení jsou pravdivá, předkládá je čtenářům jako pravdivá. Podílil se tedy na šíření dalších lží a pomluv. Veškeré nepravdivé výroky, které jsou na stránkách obsaženy, jsou v připojené kopii stránek podtrženy.

Předně název stránek, resp. podtitul „*Superstár podsvětí českého showbusinessu Galerie prolhaného JUDr. pilota a zkrachovalého podnikatele v exekuci*“ je sám o sobě dehonestující. Následuje sdělení, že vše, co je na stránkách uvedeno, je pravdou, ověřenou, stránky nelžou a že mají pomoci odhalit „...*lež, pokrytectví, chamtivost, mstu, zlobu, zlovůli, ale také hloupost, tupost, omezenost a závislost.*“

Pod názvem „*Kam se poděly miliony Heleny Vondráčkové?*“ pak je odkaz na článek žalovaného, jak je tento popsán pod bodem XIV. žaloby s tím, že je uvedeno, že žalobce B) zlikvidoval několik bank při svých obchodních transakcích z doby Terrexu, že nyní ohrožuje majetek žalobkyně A) a dále jsou uvedeny možné důvody, proč došlo k uzavření zástavní smlouvy. Je jmenována exekuce žalobce B), nedostatek prostředků na nákup nového hausbótu. Všechna tato tvrzení jsou zcela lživá.

Dále pod názvem „*Z veřejných zdrojů*“ je uvedeno, rovněž zcela lživě, že když byla uvalena exekuce na obchodní podíl žalobce B), tento s ním nesměl nakládat, pak jeho převod na druhého obchodního společníka je v rozporu s právem, dokonce je označen jako podvodné jednání a korupce. Což je samozřejmě naprostá lež a svědčí o tom, jak zlovolně autor těchto lží zachází s informacemi, jak mystifikuje veřejnost a úmyslně poškozují osobu žalobce B). Jinak by totiž věděl, nastudoval si, popřípadě se zeptal osoby, která má znalosti v tomto oboru, že v případě, že je uvalena exekuce na obchodní podíl společníka, tento je okamžitě uvolněn a společnost musí zařadit, aby obchodní podíl byl převeden na subjekt, který jej podle zákona smí vlastnit. Hodnotu obchodního podílu pak společnost vyplatí exekutorovi. A to se stalo v tomto konkrétním případě. Ani to, že na majetek žalobce, jako fyzické osoby, byla nařízena exekuce, již se žalobce B) brání, jako exekuci neoprávněné a celá věc je projednávána soudy, nebrání v tom, aby vykonával funkci jednatele. Tvrzení, že podepisuje cokoli, aniž by to žalobkyně A) věděla, je lživé. Zveřejnění všech osobních údajů v rámci výpisu z obchodního rejstříku je v rozporu se zákonem.

Dále pod názvem „*Tak pojďme, hledáme pravdu*“ je uveřejněn výňatek z rozhovoru z roku 2003 (ostatně tento rozhovor byl předmětem soudního jednání, neboť v něm byly uveřejněny i věci, které žalobci neřekli, nebo jinak, než je oni sami řekli a požadovali uvedení na pravou míru). Znovu je opakována ona lež o převodu obchodního podílu. Navíc exekuce, která byla nařízena, byla soudy zrušena jako neoprávněná.

Pod názvem „*Občan Martin Michal*“ je tvrzeno, že by měli zde uvedení redaktoři psát pod taktovkou žalobce B). Jedná se o spekulaci, která jen dokresluje zášť pisatele. Dále je tvrzeno, že žalobce B), aby „...*se vloudil do přízně žalobkyně A), se začal vydávat za majetného podnikatele (lež), doktora práv s Karlovou universitou (titul získal a nikdy se neprezentoval, že studoval právnickou fakultu UK), pilota dopravních letadel (jímž skutečně byl), vrcholového fotbalistu (fotbalu se věnoval profesionálně), majitele dopravních letadel (lež, nikdy se neprezentoval, že by je sám vlastnil), ředitele stavební společnosti (jímž skutečně byl) a hlavně toho, který Helenku chrání před všemi, kteří jí chtějí ubližovat, okrádat ji a využívat ji...*“. Takto se nikdy žalobce B) neprezentoval, rozhodně ne v úmyslu se vloudit komukoli do přízně.

Dále je tvrzeno, že žalobce B) cíleně vytvořil vykonstruovanou kampaň, do níž zatáhl ty, které potřeboval odstranit, aby se neprovalilo, že není tím, za koho se vydává. Což je lež.

Dále je mimo jiné tvrzeno, že žalobkyně A) poskytuje ochranu jako štít člověku, který byl vazebně stíhán pro rozsáhlou trestní hospodářskou činnost, když za jeho dlouholetou podnikatelskou činností stojí úvěrové

machinace, podvody, padělání a zpronevěry. Což je lež a nepřípustná výtka trestu. Jak již bylo výše řečeno, byl žalobce B) zproštěn obžaloby v plném rozsahu, neboť skutky, z nichž byl viněn, nejsou trestnými činy. Jedná se navíc o křivé obvinění, neboť dále je v článku pokračováno tím, že je nutno odhalit jeho trestnou činnost, kterou neodhalil soudce, že je nutno odhalit žalobce B), jeho špinavé obchodní i společenské praktiky, aby nemohl dále škodit, špinit a ubližovat slušným lidem.

Zbývající tvrzení jsou rovněž lživá, ať už znovu opakovaná lživá tvrzení o tom, zač se měl žalobce B) vydávat, nařčení z toho, že žalobkyně A) netuší, kdo je její manžel, lživé tvrzení o tom, jak žalobkyně přišla o své přátele a v neposlední řadě lživé tvrzení i o kauze Marta Kubišová.

Pod tímto lživým článkem je pak podpis Agentura MM Pravda s.r.o., tedy parodie na název žalobce D). Což je neoprávněný zásah do dobrého jména právnické osoby.

V neposlední řadě je v článku žalovaného opětovně opakována lež o průběhu jednání ze dne 30.11.2010 – viz bod žaloby XVII., a to přes to, že v předmětné výzvě byl žalovaný upozorněn na to, že se průběh jednání odehrál zcela jinak a byly mu základní otázky vysvětleny. Což jen dále svědčí o jeho úmyslu lživě a dehonestálně napadat žalobce a o nepravdivosti jeho tvrzení, jak je připraven se za nepravdu omluvit.

Také v kalendáři událostí k datu 31.01.2011 je uvedeno, že se jedná o jednak kauzu žalobce B), což není pravdou, jednak že bude dovyslechnut, jednak lež o tom, že jednání bylo učiněno neveřejným z důvodu ochrany obchodního tajemství, jednak snaha o ochranu práv žalobců A), B) a D) ze strany žalobkyně E) je zde označena jako zneužívání soudu na úkor veřejnosti. Což opět svědčí o zlovolnosti žalovaného při zacházení s informacemi a jeho úmyslem žalobce co nejvíce poškodit.

Důkaz : 58. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Kauza Martin Michal se posouvá stále více do roviny práce pro psychology či už spíše pro psychiatry“

59. kopií stránek <http://martin-michal.blogspot.com>

60. kopií stránek www.sinagl.cz se záznamem v kalendáři k datu 31.01.2011

XXII.

Dne 02.02.2011 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Martin Michal organizoval na nevyprodané koncerty Heleny Vondráčkové dovoz dětí z dětských domovů!*“ V článku žalovaný znovu uveřejňuje doposud neprokázaná tvrzení v této kauze žalované strany, jež činí na svoji obranu a opětovně zlovolně zachází s fakty a skutkovými tvrzeními, v neprospěch a ke škodě především žalobců A) a B). Současně je tento článek dokladem o tom, jak žalovaný myslí své vyjádření, že pokud se ukáže, že neuveřejnil pravdu, omluví se.

Názor na kvalitu či nekvalitu jednání ponechávají žalobci stranou, neboť se dotýká soudu, nikoli účastníků řízení a v tomto podání lze ještě hovořit o vyjádření názoru, byť ze strany osoby, která projevuje tak zásadní a závažné neznalosti základních procesních i hmotněprávních principů, jako žalovaný.

Následuje „omluva“ žalovaného, ovšem nikoli žalobcům, kterých se nepravdivá informace týkala, ale veřejnosti, která bude číst a jež byla zvána žalovaným na výslech žalobce B) s odůvodněním, že žalovaný měl pouze zprostředkované informace. Dlužno dodat, že jednak byl na nepravdivé tvrzení ze strany žalobců upozorněn, jednak je otázkou, odkud ony „zprostředkované informace“ čerpal, když u ústního jednání byli přítomni pouze účastníci, jejich právní zástupci, soudce a zapisovatelka a ti všichni měli naprosto přesné informace o průběhu jednání, když účastníci navíc obdrželi protokol ihned po skončení jednání. Žalobce ani jeho právní zástupce v této věci nepodávali žádné informace, vyjma té, která je obsažena v již zmíněné výzvě k zanechání protiprávního jednání ze dne 05.12.2010. I přes to, že byl žalovaný upozorněn na to, že uveřejňuje stran tohoto jednání nepravdivé informace, včetně té, jak probíhalo minulé ústní jednání a kdo má být vyslechnut, opakovaně po prokazatelném obdržení této výzvy zveřejnil nepravdu o tom, že bude dovyslechnut žalobce B). Opětovně však, aniž by měl žalovaný informace o průběhu jednání dne 30.11.2010, tvrdí, že minulé jednání bylo neveřejné z důvodu utajovaného obchodního tajemství, ačkoli tomu tak nebylo, jak je již uvedeno a dokladováno pod bodem XVII. žaloby.

Co se týká tvrzení žalovaného o povinnosti soudu nahrávat jednání s odkazem na ust. § 40 o.s.ř., to sice není tvrzení, které by zasahovalo do osobnostních práv žalobců, nicméně vypovídá opětovně o zásadních neznalostech žalovaného, z čehož pramení i jeho další „podivění se“ nad procesním postupem soudu. Žalobci zde nehodlají soud zatěžovat osvětlováním procesních postupů a zásad, jež jsou soudu z jeho činnosti známy.

Dále žalovaný cituje tvrzení, která ve své výpovědi uváděl žalovaný Miroslav Trpák. Jedná se o tvrzení žalované strany, když dokazování nebylo skončeno a tedy nelze konstatovat, že by byly prokázány skutečnosti, které tvrdí účastníci řízení. Ostatně hodnocení důkazů je toliko na soudu, nikoli na veřejnosti, která nezná obsah spisu a – jak již bylo řečeno – v případě žalované ani procesní ani hmotněprávní předpisy a principy.

Co do dalších tvrzení, která jsou v následujícím odstavci, žalobci uvádějí následující :

- „Zaznělo mnoho informací o lžích, podvodech, nečestném a neseriozním jednání Martina Michala, např. že bylo vylepeno 1500 plakátů po Praze ačkoliv Praha ani tolik plakátovacích míst nemá (odpovídalo by to ceně 665.000,- Kč!)...?!“ – jedná se o dehonestující tvrzení, které není ničím podloženo. Žalovaný Miroslav Trpák sice tvrdil, že se obrátil na společnost, jež zajišťuje výlep plakátů, toto jeho tvrzení však není podloženo a zejména nebylo vyvráceno tvrzení žalobce B).
- „Koncert v Liberci byl z důvodu nezájmu veřejnosti zrušen, načež Martin Michal šířil nepravdivou informaci, že Helena Vondráčková onemocněla.“ Což je zcela lživé tvrzení. Žalobce B) se pouze v tisku vyjádřil tak, že v rádiu stran koncertu v Liberci zaznělo, že tento se nebude konat z důvodu nemoci žalobkyně A), na kteroužto skutečnost byl upozorněn jedním z příznivců žalobkyně A) a tím se také dozvěděl, že koncert je zrušen, aniž by měl takovou informaci od žalovaného Miroslava Trpáka.
- „Zamlčoval informace o vystoupeních Heleny Vondráčkové v TV, což ovlivňovalo návštěvnost koncertů“ – zde se rovněž jedná o zcela neprokázané, navíc nesmyslné tvrzení žalovaného Miroslava Trpáka, které však žalovaný předkládá jako skutkové zjištění
- „Vánoční koncert v Českých Budějovicích proběhl bez jediné vánoční písničky“ – zde se rovněž jedná o zcela neprokázané navíc účelové tvrzení žalovaného Miroslava Trpáka, které však žalovaný staví jako skutkové zjištění
- „Na nevyprodané koncerty byly rozdávány zdarma lístky, svázeny děti z dětských domovů atd.“ – zde se jedná o zcela nepravdivé tvrzení. Žalovaný Miroslav Trpák zmiňoval v tomto kontextu pouze jediný koncert v Mladé Boleslavi, kdy je mu kladeno za vinu, že zcela zanedbal propagaci koncertu a jeho výpověď je samozřejmě zaměřena k tomu, aby se z uvedeného vyvinil.

Dále se žalovaný opětovně vyjadřuje zaslíbeně k situaci, kdy byl vyslýchán žalovaný Miroslav Trpák a právní zástupkyně mu kladly otázky. Znovu je zcela evidentní, že nemá základních vědomostí o nejzákladnějších procesních postupech a poučení o tom, jak se má účastník chovat v jednací síni, jež je vyvěšeno u každé jednací síně, nikdy nečetl. Lez připustit, že žalobkyně E) se v zamyšlení a soustředění se na výpověď žalovaného Miroslava Trpáka „koukala do stropu“, což není zakázáno. A zcela nepochybně, pokud by se kdokoli z účastníků choval nevhodně, by soud zasáhl. O tom, že by žalobkyně E) byla soudem napomenuta, že se „kouká do stropu“ či dokonce „opírá hlavu o ruku“ není v protokole ani v záznamu, který zveřejnil žalovaný, ani zmínky.

Součástí článku jsou, jako ostatně vždy, zvukové záznamy z tohoto ústního jednání.

Následuje zcela lživé tvrzení o tom, že citují : „Vánoční koncert na Žofině 2010 byl vyprodán, ale polovina lidí opustila údajně už v půlce koncertu sál, kvůli špatnému ozvučení...?! Informace od mé známé, která koncert navštívila s babičkou a kteří odešly také předčasně, velmi zklamání a nazlobení...?! Nedivím se jim“. Předně – vánoční koncert žalobkyně A) se – ostatně již každoročně – konal na Zlatou neděli ve velkém sále Paláce Lucerna. Skutečně hvězdným hostem byla velmi známá polská zpěvačka Maryla Rodowicz. Žalobci musejí uvést, že hudební sál na Žofině má kapacitu cca 800 až 1.000 míst. Ve velkém sále Lucerny bylo přítomno cca 4.500 diváků. Pokud by polovina z nich odešla, jednalo by se o doslova „exodus“ cca 2.200 lidí, čehož by si všimla především přítomná média. K ničemu takovému nedošlo. Ohlasy na tento koncert byly veskrze pozitivní, jak ze strany médií, tak ze strany přítomných diváků. Žalobci obdrželi pouze

jediný „negativní“ ohlas v tom smyslu, že zpěvačka Maryla Rodowicz měla příliš velký prostor v rámci koncertu a dotyčný o ni nestál, neboť přišel na koncert Heleny Vondráčkové.

Dále je v rámci článku citováno jakési vyjádření osoby, jež se podepsala iniciálami E.R., které je veskrze dehonestací vůči žalobcům A) a B) a žalovaný se s tímto zjevně ztotožňuje. Čímž se podílí na šíření těchto dehonestací.

Co se týká citace vyjádření Kateřiny Brožové, k tomu se žalobci nechtějí v rámci této žaloby vyjadřovat. Nicméně svědčí to o tom, jak výrazně negativní a nenávistný vztah má žalovaný k žalobcům, zejména žalobcům A) a B).

Dále je zde citace z článku „*Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala*“, jež je uvozena větou žalovaného, že se jedná o další důkaz o pokřiveném charakteru žalobce B), která poskytla jedna z jeho dřívějších obětí. K tomuto článku, který v plném znění zveřejnil žalovaný na svých stránkách, že žalobci vyjádří podrobně v následujícím bodu žaloby. Již v této chvíli však uvádějí, že článek je anonymní, není nikým podepsán. Je tedy otázkou, kdo jej napsal a zda se vůbec jednalo o tvrzenou třetí osobu.

Dále je v článku tvrzeno, že žalobkyně A) již není pánem ani svého majetku, ani své duše, což je lživé tvrzení, nikoli výraz názoru či přípustná objektivní kritika. Skutečnost, že žalobkyně A) řadí po bok dalších osob, které se kriticky vyjádřily vůči osobě žalovaného (důžno dodat, že oba spory na ochranu osobnosti, proti těmto osobám vedené, žalovaný prohrál, neboť bylo konstatováno, že svým jednáním se o použití těchto výrazů vůči jeho osobě velmi zasloužil), to jen dosvědčuje. Co se týká Ing. Zuzany Baudyšové, jedná se o nepodloženou spekulaci ze strany žalovaného.

V dalším odstavci je hovořeno o zastavení přestupkového řízení. Tato vyjádření jen svědčí o neznalostech žalovaného. Následuje P.S. ze dne 04.02.2011, v němž žalovaný odkazuje na článek Tomáše Peciny Berounské oraculum, kde se tento vyjadřuje stran svého obvinění z přestupku proti občanskému soužití vůči žalobkyni A) a žalobci B). Co se týká zveřejnění námitky, pak tuto podávala do spisu pouze žalobkyně A), nikoli žalobce B) a rozhodně nebyla a není určena ke zveřejnění.

- Důkaz : 60. kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „Martin Michal organizoval nevyprodané koncerty Heleny Vondráčkové a dovoz dětí z dětských domovů!“
61. CD se zvukovými záznamy z ústního jednání ze dne 31.01.2011
62. kopií článku „*Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala*“
63. kopií rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení
64. kopií „námitky poškozené“ jak byla uveřejněna na stránkách www.sinagl.cz
65. kopií článku „Berounské Oraculum“ jak byl na něj učiněn v rámci článku odkaz
66. kopií vyrozumění policejního orgánu o zahájení úkonů v trestním řízení, jak bylo uveřejněno v rámci předmětného článku

XXIII.

Dne 01.02.2011 byl na stránkách www.sinagl.cz uveřejněn článek pod názvem „*Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala*“, který nese datum 18.12.2002, byl sepsán v Praze a není podepsán. V rámci tohoto textu jsou na adresu žalobce B) uváděna tvrzení anonymní osoby, která sama v textu článku říká, že pro svá tvrzení nemá žádné důkazy. Žalobce B) k tomu uvádí, že se jedná o lživá nařčení. Poukazuje na to, že tato jsou stará téměř 11 let. Šířením těchto tvrzení, která si ani v nejmenším neověřil, dále žalovaný dehonestuje osobu žalobce B). Zveřejnění tohoto textu jen svědčí o jeho nenávistném postoji a snaze za každou cenu žalobce B) dehonestovat a poškodit jej.

- Důkaz : 67. Kopií stránek www.sinagl.cz s článkem „*Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala*“

XXIV.

Žalobci před tím, než se vyjádří k rozsahu porušení jejich základních práv a svobod žalovaným, předesílají, že v žádném případě nemají v úmyslu jakkoli potlačovat svobodu slova, jak již bylo řečeno úvodem. Není však možné akceptovat, aby jedinec vyjadřoval, ba spíše prosazoval, své názory takovým způsobem, jakým činí žalovaný. Totiž prostřednictvím dehonestací, lží, pomluv a vulgárních výpadů. Pokud žalovaný nesouhlasí s některými kroky žalobců, pak je to jeho právo. Není však již jeho právem žalobce veřejně napadat a ostouzet. Byť je to jediný doposud zjištěný způsob jeho vyjadřování se. Ačkoli žalovaný se označuje jako bojovník za právo, spravedlnost, nezávislý publicista, nahlédnutí do jím zveřejňovaných a šířených názorů a především způsob, jakým se vyjadřuje, tuto prezentaci jeho osoby zcela vyvrací. Články jsou plny osobních a nezřídka i vulgárních výpadů vůči osobám, které jsou žalovanému nesympatické či měly z jeho pohledu tu drzost zachovat se jinak, než si žalovaný přál, představoval, resp. požadoval. Dlužno dodat, že žalovaný útočí vůči žalobcům pouze a především z toho důvodu, že nesouhlasí s postupem a postojem žalobců v kauze žaloby žalobkyně D) vůči Martě Kubišové, jejímž je příznivcem a známým. Žalobci nesouhlasí s žádným z názorů, které žalovaný hlásá, u některých jsou dokonce zděšeni - ať už se jedná o sympatizování s některými sudetskými spolky a jeho snahu o registraci sudetoněmeckého spolku v České republice, což je příslušnými orgány odmítáno pro rozpor s ústavními principy této země, či sympatizování s názory, které vybízejí k použití násilí a zbraní při boji proti totalitě a naopak snižují zásluhy těch, kteří po zbrani nesáhli, jako byla kupříkladu JUDr. Milada Horáková, potažmo s činy, jež hraničí či dokonce jsou označovány jako šíření fašismu, neonacismu či neustálé znevažování minulosti českého národa, zejména období okupace tehdejšího Československa a období po jeho osvobození a neobjektivní výklad v neprospěch českého národa a naopak ve prospěch národa jiného. Ostatně neobjektivnost, jednostrannost a zaujatost jsou základními znaky statí žalovaného. Což je v příkrém rozporu s jeho prohlášeními, že je nejen nezávislým publicistou, ale i novinářem.

Míra zloby, nenávisti a zášti žalovaného vůči okolí a společnosti vůbec, jeho agresivita, která je vyjadřována jak skutky tak také činy, jeho pronásledování žalobců A), B) a D), kdy neustále dochází na soudní jednání, o nichž nic neví, ale která zasvěceně komentuje, jeho obtěžování žalobkyně E), jakožto právní zástupkyně žalobců, zveřejňování pořizovaných zvukových záznamů ze soudních jednání bez ohledu na to, zda nedojde k poškození práv účastníků řízení, jeho zveřejňování listin, které nejsou určeny ke zveřejnění, včetně osobních údajů, což je naprostou ignorací ústavních principů této země, je v příkrém rozporu s tím, co žalovaný sám o sobě hlásá, tedy že je strážcem ústavnosti, mravnosti a zákonnosti. Přitom jeho vyjádření před přestupkovou komisí svědčí o jeho neznalosti právních předpisů ba naprosté právní ignoraci. O žalovaném si žalobci učinili svůj názor, aniž by jej nutně museli pomloutvat či dokonce lživě obviňovat, ačkoli v reakci na výpady žalovaného by na ráznou odpověď měli jak morální tak i zákonné právo.

Žalobci dále musí poukázat na to, že žalovaný sám sebe prezentuje jako nezávislého publicistu. Dovolí si tedy nejprve použít obecné definice. Publicistika (z latinského publicus = veřejný, obecný) je označení typu žurnalistické tvorby a výsledku takové tvorby, která je zaměřena na veřejnost a určena k publikování. Na rozdíl od zpravodajství obsahuje kromě informací také autorův subjektivní názor na některé aktuální téma. Publicistika užívá analýzy, hodnocení, subjektivních postojů i přesvědčovacích prostředků (prvky emotivní).

Publicistika obsahuje soudy, postoje, pojmy, jejím výsledkem není jen informování, ale také poznávání. Postihuje společenské jevy, příčiny jejich vzniku a i vzájemné kolerace. Zobecňuje, popisuje však i cesty, kterými k zobecnění dospěla. Publicistika do sebe absorbovala některé racionální prvky vědy (metoda), zpravodajství (fakta – informace), umění (emocionálně obrazný přístup, jazykové a formální postupy).¹

Publicista je člověk, který aktivně provádí publicistiku, tj. vyjadřuje se k různým, často aktuálním, tématům, především hospodářským, politickým, sociálním, či kulturním v novinách, ale i v televizi, rozhlasu, filmu či na internetu.

Žalovaný také uvádí, že na svých stránkách předkládá pravdivé zpravodajství. Současně se prezentuje jako novinář. Zde si dovolí žalobci rovněž použít definici zpravodajství. *Zpravodajství je zároveň vědomou novinářskou činností a i konkrétním, viditelným a slyšitelným výsledkem této činnosti, která se manifestuje v obsahu novin, časopisů, rozhlasu, televize i tzv. nových médiích... Žurnalistické zpravodajství stojí na faktech a událostech, které vyhledává, shromažďuje, třídí, selektuje, interpretuje a předává prostřednictvím*

médií recipientům... Zpravodajství v novinářském pojetí má být pokud možno přesné, vyvážené, nepředpojaté a poctivé jak při výběru, tak při ztvárnění a následné prezentaci, nestranné, ověřené přinejmenším ze dvou nezávislých zdrojů, aktuální, včasné, jasné a srozumitelné...na rozdíl od publicistiky nemá obsahovat novinářův názor, pouze tlumočit fakta. Z tohoto hlediska je přísně neosobní."

Tedy pro úplnost žalobci ještě připojují srovnání, resp. definici vztahu mezi zpravodajstvím a publicistikou, kdy ... *zjednodušeně – vztah mezi zpravodajstvím a publicistikou je vztah mezi faktem a názorem na něj..."*

Důkaz : 68. kopií stránek žalovaného s článkem *„Jak jsem se bil a přesto senát nedobyl...?!“*

Žalobci tedy znovu opakují, že neupírají žalovanému právo na svobodné vyjádření jeho myšlenek a názorů, na použití kritiky, či subjektivní postojů nebo emotivních prvků, ani mu neupírají právo šířit informace. Ovšem práva žalovaného končí tam, kde začínají práva ostatních svobodných občanů. A tuto hranici žalovaný nejenom u žalobců hrubě překročil a činí tak i nadále, čím dále vulgárněji, agresivněji a za použití nových a údernějších lží a pomluv na adresu žalobců. Že by se jednalo o zpravodajství, o tom nemůže být řeči, neboť texty žalovaného postrádají byť ty nejjzákladnější principy zpravodajství, resp. veškeré principy zpravodajství hrubě porušují, ba ignorují. Rovněž tak žalovaný překročil přípustnou míru kritiky, neboť jeho záměrem a cílem není věcně kritizovat jednání dotčené osoby, ale za každých okolností kritizovanou osobu urazit. Žalobci se však mohou a také budou zabývat pouze tím, v jakém smyslu a v jakém rozsahu překročil žalovaný zákonem tolerovanou hranici ve vztahu k žalobcům a jim zaručeným a nezadatelným právům a svobodám. Z celého působení žalovaného a jeho tzv. publikační či zpravodajské činnosti je nepochybné, že žalovaný nikoli užívá, ale zneužívá nejen práva na svobodu slova, ale i dalších ústavou zaručených práv. Žalobci jsou toho stanoviska, že tak činí v prvé řadě pro to, aby dosáhl své vlastní publicity a v případě žalobců přímo také pro to, aby mohl – především žalobce B) – co nejvíce poškodit.

Žalovaný zlovolným způsobem zasáhl do osobnostních práv žalobců, a to způsobem, jak je tento shora podrobně popsán, resp. výroky, které jsou shora napadeny a v připojených listinách zatrženy. Svými výroky zasáhl do osobnostních práv žalobců, konkrétně do práva na dobrou pověst, čest, důstojnost, byla poškozena nejenom jejich občanská, ale i pracovní, resp. profesní pověst a bylo zasaženo i do jejich intimního soukromí, včetně práva na dobrou pověst právnické osoby.

Je nutno poukázat na to, že žalobci jsou si vědomi toho, že je Ústavou a Listinou základních práv a svobod zakotvena svoboda slova a právo na informace. Stejně tak je však i zakotveno právo na ochranu osobnosti. Jednomu právu nelze dát přednost před druhým. Je v pořádku, aby občané vyjadřovali své názory a mohli je svobodně šířit. Šíření lží, pomluv a spekulací a neoprávněné zásahy do soukromí však zákonodárce rozhodně pod toto právo neměl v úmyslu subsumovat. Ostatně by to bylo zcela v rozporu s Evropskou úmluvou o lidských právech, jejímž signatářem je i Česká republika. V tomto kontextu je na místě znovu poukázat na zcela nepřipustný postoj žalovaného k osobnostním právům, když při každé příležitosti, ať už osobně či prostřednictvím zástupce, hlásá právo kohokoli urazit, zostudit, vycházeje tak ze zcela zdeformovaného výkladu některých rozhodnutí obecných soudů ve věcech týkajících se ochrany osobnosti. A především jeho protiústavní tvrzení a chování když uvádí že, citují : *„...některé skutečnosti, které jsou mi zasílány si ověřuji, některé nikoli. V praxi vycházím z toho, že vše závažné zveřejním a čekám, až se ozve potrefený, pakliže se ozve a má tvrzení vyvrátí, toto zveřejním a omluvím se, v případě, že se nic neděje...mám za to, že mé informace jsou objektivní a pravdivé...“*

Žalobci uvádějí, že výroky žalovaného je možné rozdělit do několika základních tematických okruhů, kde lze zcela zřetelně sledovat stupňování míry a intenzity zásahu do osobnostních práv na straně žalobců v přímé úměře s volenými výrazy a předkládáním lží a pomluv jako ověřených faktů ze strany žalovaného. Jedná se o

- kauzu sporu vedeného žalobkyní D) proti Martě Kubišové, jež je počátkem pronásledování žalobců ze strany žalovaného
- kauzu sporu vedeného žalobkyní D) proti Miroslavu Trpákovi, jež je předkládán pokaždé jako žaloba někoho jiného (jednou žalobkyně D), pak žalobce B))

- kauzu sporu na ochranu osobnosti vedeného žalobci A) a B) proti vydavatelství BAUER MEDIA v.o.s., jež je předkládán pokaždé jako žaloba někoho jiného (jednou žalobkyně A), pak žalobce B))
- kauzu přestupkového řízení, v němž jako poškození vystupují žalobci A), B), C) a E)
- kauzu přestupkového řízení, v němž jako poškozená vystupuje žalobkyně A)
- pomluvy a dehonestaci osoby žalobkyně A)
- pomluvy a dehonestaci osoby žalobce B)
- pomluvy a dehonestaci osoby žalobkyně C)
- pomluvy a dehonestaci osoby žalobkyně D)
- pomluvy a dehonestaci osoby žalobkyně E)

V rámci žalobou předložené série lživých, pomlouvačných a nactiutrháčných článků žalovaný bez důkazů a ověření hrubě napadá a uráží žalobce, protiústavním způsobem poškozují jejich osobnostní práva a na jejich úkor zviditelňuje vlastní osobu.

Míra intenzity zásahů žalovaného je zvyšována především osobou žalovaného, jeho postojem k šíření tvrzení, jak je popsáno výše a způsobem šíření, který je velmi účinný. Sám žalovaný prohlašuje, že jeho internetové stránky jsou velmi čtené, že mají vysokou návštěvnost, včetně návštěv zahraničních. Což s přihlédnutím ke známosti žalobkyně A) a také žalobce B) a žalobce D) je dalším zvýšením intenzity zásahu. Současně žalobci poukazují na skutečnost, že ze stránek žalovaného čerpají další média, o čemž svědčí okolnosti a důkazy výše v žalobě uvedené.

Žalobci tak požadují jak satisfakci morální, tak finanční, neboť v daném případě samotná morální satisfakce není dostačujícím zadostiučiněním. Žalovaný odmítá – přes veškerá svá prohlášení o ochotě se omluvit a uvést věci na pravou míru – jakýkoli způsob nápravy daného stavu, naopak výzvu k ukončení protiprávního jednání zneužil k další dehonestaci žalobců. Žalobci také uvádějí, že finanční satisfakce v daném případě má plnit nejen úlohu „odškodného“, ale také úlohu předstížnou a sankční.

XVII.

Na základě uvedených skutečností a důkazů tak žalobci navrhují, aby soud po provedeném dokazování ve věci samé vyhlásil tento

r o z s u d e k :

- I. Žalovaný je povinen do 3 (slovy : tři) dnů od právní moci tohoto rozsudku uveřejnit na stránkách www.sinagl.cz, v rubrice „domácí zpravodajství“ následující omluvy, a to včetně nadpisů tučným písmem, každou samostatně jako článek :

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, slečně Michaela Kocourkové, Mgr. Janě Gavlasové a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o.

Dne 22.09.2009 jsem na internetových stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejnil článek pod názvem „*Ať mír dál zůstává s touto krajinou...*“. V tomto článku jsem se vyjadřoval k soudnímu sporu společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. se známou osobností, a k osobám účastníků a svědků v této věci, kdy jsem slečnu Michaelu Kocourkovou označil za nedůvěryhodnou svědkyni, na kterou již bylo podáno trestní oznámení, jehož text jsem včetně osobních údajů svědkyně připojil, dále jsem

se nepatřičně vyjádřil o osobě pana Martina Michala, jemuž jsem zcela nedůvodně vytknul, že nebyl přítomen jednání, kde jeho manželka vypovídala jako svědek. Přitom jsem zamlčel, že pan Martin Michal nebyl účastníkem řízení. Těmito výroky jsem neoprávněně hrubě zasáhl do osobnostních práv slečny Michaely Kocourkové a pana Martina Michala, neboť jsem si svá tvrzení řádně neověřil a tato nevycházela z pravdivého základu, avšak předkládal jsem je jako tvrzení ověřená a pravdivá, tvrzení o podaném trestním oznámení jsem pak použil jako dehonestaci osoby slečny Michaely Kocourkové, když jsem navíc neoprávněně zveřejnil její osobní údaje. Za to se slečně Michaela Kocourkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Současně jsem také v rámci tohoto článku použil odkaz na lživý a dehonestující článek plný vulgarismů o osobách paní Heleny Vondráčkové, pana Martina Michala, slečny Michaely Kocourkové, Mgr. Jany Gavlasové a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. pod názvem „Návrat Golden Kids skončil před pražským městským soudem“ a také jsem uveřejnil dehonestující sdělení třetí osoby na jejich adresu, s tím, že se s těmito ztotožňuji, aniž bych si ověřil pravdivost či opodstatněnost těchto tvrzení. Za šíření obsahu lživého a dehonestujícího článku a za zveřejnění dehonestujících tvrzení třetí osoby, která hrubým způsobem zasáhla do osobnostních práv a do práva na dobrou pověst právnické osoby, se paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, slečně Michaela Kocourkové, Mgr. Janě Gavlasové a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi

Dne 10.10.2009 jsem na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejnil článek pod názvem „KPV ČR Národní fronta?“, v jehož obsahu jsem se mimo jiné vyjadřoval k proběhнувšímu ústnímu jednání před městským soudem v Praze ve věci sporu žalobců Heleny Vondráčkové a Martina Michala. V tomto článku jsem nepravdivě informoval o průběhu tohoto jednání a jeho podstatě, kdy jsem tvrdil, že se jedná o další soud Heleny Vondráčkové, resp. její agentury, což je nepravdivé tvrzení a uvedl jsem lživé tvrzení o tom, že na nezájem médií o toto jednání má vliv politik Jiří Paroubek. Současně jsem také bez povolení soudu a v rozporu s jeho zákazem pořídil zvukový záznam výpovědi svědka a tento jsem na uvedených stránkách uveřejnil a porušil tak zásadu práva na spravedlivý proces, neboť dokazování ještě nebylo skončeno, navíc jsem jednal v příkrém rozporu s rozhodnutím soudu. Za tato svá nepravdivá tvrzení, jimiž jsem zasáhl do osobnostních práv a za protiprávní jednání – zveřejnění výpovědi svědka, se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva panu Martinu Michalovi

Dne 04.11.2009 jsem na stránkách <http://sinagl.bigblogger.lidovky.cz> uveřejnil článek pod názvem „Nahromaděná špina začíná bublat a pořádně zapáchat“, kde jsem pana Martina Michala označil za nemravného. Současně jsem dne 25.11.2009 uveřejnil na týchž stránkách článek pod názvem „1939 – místo boje, hajlování?! 1989 – místo boje, zvonění kličky...“, kde jsem tvrdil, že Martin Michal podal žalobu na knížete Lobkowicze, aniž bych k tomuto tvrzení měl jakýkoli důkaz, či si je ověřil. Toto tvrzení je nepravdivé. Za tato svá nepodložená a nepravdivá tvrzení, jimiž jsem hrubě zasáhl do osobnostních práv pana Martina Michala, se mu tímto omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, slečně Michaelé Kocourkové a Mgr. Janě Gavlasové

Dne 23.06.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Manžel H. Vondráčkové navrhuje posoudit duševní stav J. Šinágl... aneb demokracie a dobré mravy dostávají stále více zabrat...*“. V tomto článku jsem protiprávně zveřejnil listiny z neveřejného jednání přestupkové komise se všemi osobními údaji paní Heleny Vondráčkové, pana Martina Michala, slečny Michaely Kocourkové a Mgr. Jany Gavlasové, za kteréžto protiprávní jednání se všem omlouvám.

Obsahem uveřejněných listin jsou mimo jiné dehonestující výroky mého zástupce na adresu paní Heleny Vondráčkové, kdy ji označuje jako osobu bezectnou a také zcela lživé tvrzení o tom, že se Ústavní soud České republiky měl na adresu občanské cti paní Heleny Vondráčkové v souvislosti s minulostí vyjádřit velmi kriticky s tím, že toto platí i na pana Martina Michala. Za šíření těchto nepravdivých výroků, které hrubě zasahují do osobnostních práv, se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Současně jsem pořídil zvukový záznam z neveřejného jednání přestupkové komise, který jsem protiprávně zveřejnil na stránkách www.youtube.com, ačkoli jsem byl na protiprávnost takového jednání výslovně upozorněn. Na tomto záznamu jsou zachycena mimo jiné dehonestující vyjádření mého zástupce na adresu paní Heleny Vondráčkové, kdy ji označuje jako bezectnou a také zcela lživé tvrzení o tom, že se Ústavní soud České republiky měl na adresu občanské cti paní Heleny Vondráčkové vyjádřit velmi kriticky s tím, že toto platí i na pana Martina Michala. Za toto protiprávní jednání a šíření nepravdivých a dehonestujících výroků, které hrubě zasahují do osobnostních práv, se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Současně jsem na stránkách www.youtube.com proti vůli pana Martina Michala a Mgr. Jany Gavlasové uveřejnil obrazové záznamy z jednání přestupkové komise, ačkoli oba s jejich pořizováním výslovně nesouhlasili a současně jsem v předmětném článku označil pana Martina Michala a Mgr. Janu Gavlasovou dehonestujícím výrokem „povedený pářeček“. Tímto protiprávním jednáním jsem zasáhl do osobnostních práv pana Martina Michala a Mgr. Jany Gavlasové, a za to se jim oběma omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi

Dne 26.08.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Všechny síly na podporu stále více ohrožené demokracie a práv občanů!*“, v němž jsem nepravdivě tvrdil, že mě mimo jiné čeká přestupkové řízení ve věci odloženého trestního oznámení na moji osobu. V záznamu kalendáře na těchto stránkách s datem 31.08.2010 jsem pak nepravdivě tvrdil, že toto přestupkové jednání se týká odloženého trestního oznámení na moji osobu, když se panu Martinu Michalovi a paní Heleně Vondráčkové nelíbilo zveřejnění zvukového záznamu ze soudního jednání, jehož existenci jsem si vymyslel. Za tato svá nepravdivá a smyšlená tvrzení se panu Martinu Michalovi a paní Heleně Vondráčkové omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi

Dne 30.08.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Česká justice je nedemokratická, skutečné hodnoty nehájí, často je likviduje, včetně jejich nositelů*“, v jehož rámci

jsem informoval o chystaném jednání v rámci přestupkového řízení a uveřejnil jsem citace z článku „Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru“, jakož i odkaz na celý článek. Uvedl jsem, že vše, co je v článku uvedeno, charakterizuje pana Martina Michala. Ten je v článku označován dehonestujícími výroky jako sňatkový podvodník, hochštapler, je obviňován z páchání trestné činnosti, z toho, že udává otce své manželky, paní Heleny Vondráčkové a žaluje jejího bratra, je zde naprosto nepřipustné srovnávání s případem světově známého Al Caponeho, je lživě tvrzeno, že si půjčil peníze, tyto utratil a nevrátil, aniž by se kterékoli z těchto tvrzení zakládalo na pravdě a bylo ověřeno či mělo reálný podklad. Současně je zcela nepřipustně porušována u pana Martina Michala zásada presumpce neviny a je zde užita nepřipustná výtka trestu. V neposlední řadě je v článku paní Helena Vondráčková opětovně napadána s tím, že v minulosti hodila morálku za hlavu. Tato tvrzení jsou lživá, dehonestující a uveřejněna bez toho, že by byla ověřena, čímž došlo k hrubému zásahu do osobnostních práv paní Heleny Vondráčkové a pana Martina Michala. Současně jsem dne 30.08.2010 uveřejnil na stránkách www.sinagl.cz samostatně celý obsah tohoto článku, včetně odkazu na stránky, na nichž se nachází. Za šíření těchto lživých a dehonestujících výroků se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, Mgr. Janě Gavlasové a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o.

Dne 14.09.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „Agentura MM s.r.o. – zločinná nemravnost a bezcharakternost na pokračování...?!“. V tomto článku jsem označil pana Martina Michala dehonestujícími výrazy jako výtečník a podvodník a to pouze v úmyslu jej urazit. Dále jsem zcela lživě popisoval okolnosti převodu obchodního podílu společnosti na paní Helenu Vondráčkovou a společnost Agentura MM Praha, s.r.o. jsem bez jakýchkoli důkazů označil jako nemravnou a zločinnou. Současně jsem zveřejnil dehonestující výroky bratra paní Heleny Vondráčkové na její adresu s tím, že se těmito plně ztotožňuji, když jsem paní Helenu Vondráčkovou označil za „tučnou oběť“ pana Martina Michala. V neposlední řadě jsem bez jakýchkoli důkazů a ověření zpochybnil dosažené vysokoškolské vzdělání Mgr. Jany Gavlasové v oboru právo a urážlivým způsobem kritizoval její způsob práce jako právního zástupce. Za tato lživá, dehonestující, ničím nepodložená a neověřená tvrzení, jimiž jsem hrubým způsobem zasáhl do osobnostních práv paní Heleny Vondráčkové, pana Martina Michala a Mgr. Jany Gavlasové a do práva na dobrou pověst právnické osoby společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. a za šíření dehonestujících výroků bratra paní Heleny Vondráčkové, která hrubě zasahují do jejich osobnostních práv, se všem omlouvám.

Současně jsem zveřejnil pořizovaný zvukový záznam ze soudního jednání, kdy jsem v tomto článku citoval zcela neprokázané skutečnosti na adresu paní Heleny Vondráčkové a pana Martina Michala, čímž jsem hrubým způsobem zasáhl do jejich osobnostních práv. Za to se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva panu Martinu Michalovi

Dne 26.09.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „Měl Albert Einstein pravdu o nekonečnosti kosmu a lidské hlouposti...?!“. V rámci tohoto článku jsem vulgárními výrazy protiprávně napadl pana Martina Michala a spojil jej s tvrzenými zločineckými poměry v zemi. Za toto své protiprávní jednání se panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o.

Dne 10.10.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Kam se poděly miliony Heleny Vondráčkové? Minulost Michala Martina nabízí možné vysvětlení...?!*“. V tomto článku jsem zcela protiprávně uveřejnil listinu s názvem znalecký posudek, aniž bych k tomuto měl oprávnění či svolení a bez důkazů a ověření jsem tvrdil, že tato listina vypovídá o osobě a charakteru pana Martina Michala. Přitom tato listina není znaleckým posudkem a nikdy nebyla soudem brána jako důkaz k jeho osobě. V článku jsem označil pana Martina Michala zcela nepřipustnými dehonestujícími a vulgárními výroky s tím, že jsem bez jakýchkoli důkazů a ověření tvrdil, že připravil svou manželku, paní Helenu Vondráčkovou, o peníze. Toto jsem dokladoval listinou, kterou jsem neměl oprávnění natož svolení zveřejnit, která obsahovala obchodní i bankovní tajemství, čímž jsem poškodil obchodní zájmy společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. Současně jsem zcela lživě a bez jakýchkoli důkazů a ověření tvrdil, že v důsledku jednání pana Martina Michala a špatné finanční situací paní Heleny Vondráčkové tato při svých koncertech v New Yorku přespávala v bytech krajanů. Rovněž tak jsem lhal o minulosti pana Martina Michala. Mnou uveřejněná tvrzení jsou lživá, nepodložená a neověřená a hrubě jsem jejich uveřejněním, jakož i protiprávním zveřejněním listin, včetně osobních údajů pana Martina Michala a paní Heleny Vondráčkové, zasáhl do osobnostních práv pana Martina Michala a paní Heleny Vondráčkové a současně do práv právnické osoby, společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. Za tato svá protiprávní jednání se všem omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi

Dne 13.10.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*M. Michal a H. Vondráčková – podávají oznámení na policii o podezření s pomluvy na Jana Šinágla...?!*“. V tomto článku jsem znovu uveřejnil plné znění článku „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“, v němž je pan Martin Michal označován dehonestujícími výroky jako sňatkový podvodník, hochštapler, je obviňován z páchaní trestné činnosti, z toho, že udává otce své manželky, paní Heleny Vondráčkové a žaluje jejího bratra, aniž by se kterékoli z těchto tvrzení zakládalo na pravdě a bylo ověřeno. Současně je zcela nepřipustně porušována u pana Martina Michala zásada presumpce neviny a je zde užita nepřipustná výtka trestu. V neposlední řadě je v článku opětovně napadána paní Helena Vondráčková. Tato tvrzení jsou lživá, dehonestující a uveřejněna bez toho, že by byla ověřena, čímž došlo k hrubému zásahu do osobnostních práv paní Heleny Vondráčkové a pana Martina Michala. Za opakované šíření těchto lživých a dehonestujících výroků se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Dále jsem v tomto článku uveřejnil protokol o podání svého vysvětlení na policii, v němž jsem označil pana Martina Michala dehonestujícími a vulgárními výroky s tím, že již měl být dávno ve vězení, bez jakýchkoli důkazů a ověření jsem zveřejnil tvrzení o možných manipulacích s finančními zdroji a znovu jsem nepravdivě obvinil pana Martina Michala z toho, že svoji manželku, paní Helenu Vondráčkovou, připravil o peníze a že jí i celé své okolí zneužívá a likviduje. Za tyto vulgární útoky, nepravdivá a zlovolně dehonestující tvrzení a obvinění, jimiž jsem hrubě zasáhl do osobnostních práv paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi, se oběma omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi

Dne 03.11.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Kdo kryje beztrestnost Martina Michala? Proč se ho tolik lidí obává...?!*“. V tomto článku jsem tvrdil, že pan Martin Michal je všehoschopný, označil jsem jej za osobu, jejíž trestná činnost je, na rozdíl od ostatních, kryta a použil jsem další nepřipustné a úmyslně dehonestující výroky na jeho adresu, včetně označení za psychopata, který je nebezpečný společnosti. Paní Helenu Vondráčkovou jsem označil za další oběť Martina Michala. Tato tvrzení jsou nepravdivá a zlovolně denohestační. Tímto jsem hrubým způsobem zasáhl do osobnostních práv pana Martina Michala a paní Heleny Vondráčkové a za to se jim oběma omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. a paní Mgr. Janě Gavlasové

Dne 03.12.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Agentura MM alias Martin Michal versus Miroslav Trpák*“, v němž jsem nepravdivě popsal průběh ústního jednání před soudem, včetně důvodu vyloučení veřejnosti, ačkoli jsem nebyl po vyloučení veřejnosti přítomen v jednací síni.

Dále jsem v tomto článku uveřejnil dvě vyjádření anonymních třetích osob, která hrubým způsobem dehonestují pana Martina Michala, paní Helenu Vondráčkovou a Mgr. Janu Gavlasovou, jakož zasahují i do dobré pověsti právnické osoby Agentura MM Praha, s.r.o., aniž bych si tato tvrzení ověřil a tato jsem předkládal jako pravdivá. Za tato svá protiprávní jednání se paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi, společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. a Mgr. Janě Gavlasové omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi a Mgr. Janě Gavlasové

Dne 13.12.2010 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Martin Michal a Helena Vondráčková žádají po Janu Šináglovi 500.000,- Kč a uznat pravdu jako pomluvu*“. V tomto článku jsem uveřejnil výzvu paní Heleny Vondráčkové a pana Martina Michala k ukončení mého dosavadního protiprávního jednání, tyto jsem spolu s Mgr. Janou Gavlasovou, slovně napadl, znovu jsem opakoval svá předchozí lživá tvrzení na adresu pana Martina Michala a paní Heleny Vondráčkové a opětovně jsem zveřejnil obsah listiny, označené mnou jako znalecký posudek, jež ovšem znaleckým posudkem není a nikdy jako důkaz k osobě pana Martina Michala brána nebyla.

Za tato svá nepravdivá tvrzení, slovní výpady a protiprávní jednání se paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi a Mgr. Janě Gavlasové omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o.

Dne 06.01.2011 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Zpěvačka Helena Vondráčková se obává zneužití svého rodného čísla...?!*“, v němž jsem opětovně vulgárně napadl pana Martina Michala, poškodil dobré jméno společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. a veškerá svá

dosavadní nepravdivá a denonestační tvrzení na adresu paní Heleny Vondráčkové, pana Martina Michala a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. jsem označil za pravdu, fakta a skutečnosti, ačkoli tomu tak nebylo a není.

Za toto své protiprávní jednání se paní Heleně Vondráčkové, panu Martinu Michalovi a společnosti Agentura MM Praha, s.r.o. omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva panu Martinu Michalovi

Dne 25.01.2011 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Kauza Martin Michal se posouvá stále více do roviny práce pro psychology či spíše pro psychiatry*“. V tomto článku jsem slovně napadl pana Martina Michala, když jsem jej označil jako společností nebezpečného a uveřejnil jsem obsah stránek, na nichž je pan Martin Michal ostouzen, vulgárně napadán, urážen a lživě obviňován z trestné činnosti. Za tato svá denonestační vyjádření a protiprávní jednání – šíření urážek, lží a pomluv třetích osob, se panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

Omluva panu Martinu Michalovi a paní Heleně Vondráčkové

Dne 02.02.2011 jsem na stránkách www.sinagl.cz uveřejnil článek pod názvem „*Martin Michal organizoval na nevyprodané koncerty Heleny Vondráčkové dovoz dětí z dětských domovů*“, v němž jsem uveřejnil neprokázaná tvrzení ze soudního jednání, pana Martina Michala a paní Helenu Vondráčkovou jsem opět hrubě slovně napadnul a pomluvil jsem úspěšný koncert paní Heleny Vondráčkové v Lucerně dne 19.12.2010. Současně jsem vyslovil souhlas s dehonestacními a nepravdivými výroky v anonymním dopise na adresu pana Martina Michala, jehož plné znění jsem dne 01.02.2011 na svých stránkách zveřejnil. Za toto své protiprávní jednání se paní Heleně Vondráčkové a panu Martinu Michalovi omlouvám.

Jan Šinágl

s tím, že tyto omluvy musejí být uveřejněny na stránkách www.sinagl.cz v rubrice „domácí zpravodajství“ po dobu nejméně 1 (slovy : jednoho) kalendářního měsíce.

II. Žalovaný je povinen do 3 (slovy: tří) dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranit z webových stránek www.sinagl.cz :

- *celý článek* pod názvem „*Manžel H. Vondráčkové navrhuje posoudit duševní stav J. Šinágl... aneb demokracie a dobré mravy dostávají stále více zabrat...*“ ze dne 23.06.2010
- *část článku* pod názvem „*Všechny síly na podporu stále více ohrožené demokracie a práv občanů!*“ ze dne 26.08.2010, a to část předposledního odstavce – druhou větu ve znění : „První ve věci policíí odloženého TO na moji osobu podanou zpěvačkou H. Vondráčkovou, jejím manželem Martinem Michalem a dalšími.“
- *celý záznam* v kalendáři s datem 31.08.2010
- *část článku* pod názvem „*Česká justice je nedemokratická, skutečné hodnoty nehájí, často je likviduje, včetně jejich nositelů*“ ze dne 30.08.2010, a to od sedmého odstavce, který začíná slovy :“Mne zítra čekají dvě přestupková řízení na MÚ Hořovice...” až do konce článku, včetně odkazu na článek „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“, vyjma věty : „Druhé ve věci mnou odstraněného volebního plakátu Petra Nečase ze žebrácké pošty.“
- *celý článek* pod názvem „*Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru*“ ze dne 30.08.2010 včetně odkazu na internetové stránky <http://phronieck.blog.cz/0612/jan-kraus-uvolnete-se-prosim>

- *část článku* pod názvem „Agentura MM Praha, s.r.o. – zločinná nemravnost a bezcharakternost na pokračování...?!“ ze dne 14.09.2010, a to prvních pět odstavců od začátku, včetně jeho názvu až po pasáž začínající slovy : „Zajímavá diskuse „Odboj, odpor a zákon o Mašinech“, včetně odkazů na pořízené zvukové záznamy z ústního jednání před Krajským soudem v Praze dne 10.09.2010
- *část článku* ze dne 26.09.2010 pod názvem „Měl Albert Einstein pravdu o nekonečnosti kosmu a lidské hlouposti“, a to část první věty vytištěné tučným písmem ve znění „Klaus podporuje darebáka Martina Michala“, dále část odstavce s podtitulkem „Petici na podporu Marty Kubišové plně podporují“, a to část druhé věty ve znění „Jestliže se takový prokazatelný darebák a podvodník jakým je Martin Michal chlubí podporou prezidenta republiky“, dále celou větu ve znění „ZDE připomínám minulost člověka, který je hlavním iniciátorem všeho zla ve sporu Kubišová versus Vondráčková – Martina Michala – takového gaunera a hochštaplerka se zastává prezident ČR...?!“, včetně odkazu na článek „Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru“
- *část článku* pod názvem „Kam se poděly miliony Heleny Vondráčkové? Minulost Michala Martina nabízí možné vysvětlení...?!“ ze dne 10.10.2010, a to včetně názvu od samého začátku až po pasáž začínající slovy : „Přiložený dopis KPV ČR, předsedy pobočky Uherské Hradiště Vladimíra Drábka adresovaný mé osobě...“ včetně listin - výpis z katastru nemovitostí paní Heleny Vondráčkové, Zástavní smlouva mezi paní Helenou Vondráčkovou a bankou, znalecký posudek ing. Jiřího Kříšťana z 11.06.1997
- *celý článek* pod názvem „M. Michal a H. Vondráčková – podávají oznámení na policii o podezření s pomluvy na Jana Šináglu...?!“ ze dne 13.10.2010, včetně listiny podání vysvětlení a odkazu na článek „Jak se Jan Kraus stal hlásnou troubou bulváru“
- *část článku* pod názvem „Kdo kryje beztrestnost Martina Michala? Proč se ho tolik lidí obává...?!“ ze dne 03.11.2010, a to od samého počátku, včetně názvu až po pasáž začínající slovy : „O druhém jednání PK ohledně volebního plakátu Petra Nečase vypovídá protokol...“, včetně listin a odkazů na listiny - znalecký posudek ing. Jiřího Kříšťana z 11.06.1997, protokol o ústním jednání na přestupkové komisi dne 01.11.2010 a odůvodnění starosty města Hořovice Mgr. Luboše Čížka
- *část článku* ze dne 29.11.2010 pod názvem „Už 21 let „budujeme“ vlastní pád – díky neschopnosti vlád, resp. už 62 let vlády všehoschopných!“, a to část věty v jedenáctém odstavci ve znění „další ze soudů Martina Michala“
- *celý článek* ze dne 03.12.2010 pod názvem „Agentura MM alias Martin Michal versus Miroslav Trpák“
- *část článku* ze dne 02.12.2010 pod názvem „Pražský magistrát v obležení dobrými mravy už nepůsobil tak sebejistě – jen vytrvat!“ a to část první věty prvního odstavce ve znění „Díky nedobrovolnému opuštění soudní síně ve věci další podvodné žaloby Martina Michala (referuji příště)“
- *část článku* ze dne 13.12.2010 pod názvem „Martin Michal a Helena Vondráčková žádají po Janu Šináglovi 500.00,- Kč a uznat pravdu jako pomluvu?“ , a to včetně odkazu až po pasáž nadepsanou podtitulkem „Klaus ve Strahovské knihovně zdůraznil význam knih“, včetně odkazu na vyrozumění přestupkové komise o zastavení řízení o přestupcích ze dne 30.11.2010 a na listinu nazvanou Znalecký posudek ing. Jiřího Kříšťana ze dne 11.06.1997
- *celý článek* ze dne 06.01.2011 pod názvem „Zpěvačka Helena Vondráčková se obává zneužití svého rodného čísla...?!“ včetně odkazu na protokol o ústním jednání před přestupkovou komisí
- *část článku* ze dne 25.01.2011 pod názvem „Kauza Martin Michal se posouvá stále více do roviny práce pro psychology či už spíše pro psychiatry“ , a to včetně nadpisu až po předposlední odstavec začínající slovy „Právě jsem shlédl zprávy na ČT 24 : Stoupá počet obézních...“, včetně odkazů – na listinu znalecký posudek ing. Jiřího Kříšťana ze dne 11.06.1997, na stránky www.k213.cz, na stránky <http://martin-michal.blogspot.com>, a včetně zvukového záznamu z ústního jednání před Krajským soudem v Praze dne 24.01.2011,
- *celý článek* ze dne 02.02.2011 pod názvem „Martin Michal organizoval na nevyprodané koncerty Heleny Vondráčkové dovoz dětí z dětských domovů!“, včetně všech odkazů – na článek „Vondráčková a její manžel mají pokrivený charakter, na článek „Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala“, na rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení ve věci zneužití osobních údajů a zvukové záznamy z jednání před Krajským soudem v Praze dne 31.01.2011 a dále část

textu pod článkem – P.S., a to poslední dvě věty ve znění : „Námítky Martina Michala, Heleny Vondráčkové v zastoupení Mgr. Jany Gavlasové jsou smutným čtením. Přesně situaci vystihl pan Tomáš Pecina ve svém článku Berounské Oraculum“ a odkazy na listinu – „Námítka poškozené, že nebyla přibrána jako účastník řízení, námítka porušení a poškození práv poškozené ze strany správního orgánu, další pokračování v protiprávním jednání – rozšíření dosavadních návrhů ze strany poškozených vůči přestupci Janu Šináglovi, nar. 09.12.1952“ ze dne 11.01.2011 a odkaz na článek Berounské Oraculum na adrese <http://paragraphos.pecina.cz/2011/02/berounske-oraculum.html>

- *celý článek* ze dne 01.02.2011 pod názvem „*Mé vzpomínky na údajného JUDr. Martina Michala*“

- III. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranit z webových stránek www.youtube.com zvukově obrazový záznam pod adresou http://www.youtube.com/watch?v=-Nt-uzahliY&feature=mfu_in_order&list=UL včetně připojeného textu a internetových odkazů a značek, a na místo odstraněného obsahu zde uveřejnit omluvu v tomto znění :

Omluva panu Martinu Michalovi a Mgr. Janě Gavlasové

Dne 23.06.2010 jsem na těchto stránkách uveřejnil protiprávně pořízené obrazové záznamy z neveřejného jednání přestupkové komise, které jsem pořídil přes výslovný nesouhlas Mgr. Jany Gavlasové a pana Martina Michala. Za toto své protiprávní jednání se jim oběma omlouvám.

Jan Šinágl

s tím, že tato omluva zde musí být uveřejněna nejméně po dobu (slovy : jednoho) kalendářního měsíce.

- IV. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranit z webových stránek www.youtube.com zvukově obrazový záznam pod adresou http://www.youtube.com/watch?v=VmOfV-GfS0s&feature=mfu_in_order&list=UL včetně připojeného textu a internetových odkazů a značek, a na místo odstraněného obsahu, zde uveřejnit omluvu v tomto znění :

Omluva panu Martinu Michalovi a Mgr. Janě Gavlasové

Dne 23.06.2010 jsem na těchto stránkách uveřejnil protiprávně pořízené obrazové záznamy z neveřejného jednání přestupkové komise, které jsem pořídil přes výslovný nesouhlas Mgr. Jany Gavlasové a pana Martina Michala. Za toto své protiprávní jednání se jim oběma omlouvám.

Jan Šinágl

s tím, že tato omluva zde musí být uveřejněna nejméně po dobu (slovy : jednoho) kalendářního měsíce.

- V. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni A) jako finanční satisfakci částku 1.000.000,- Kč (slovy : jeden milion korun českých) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný je povinen uhradit žalobci B) jako finanční satisfakci částku 1.000.000,- Kč (slovy : jeden milion korun českých) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni C) jako finanční satisfakci částku 50.000,- Kč (slovy : padesát tisíc korun českých) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni D) jako finanční satisfakci částku 1.500.000,- Kč (slovy : jeden milion pět set tisíc korun českých) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IX. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni E) jako finanční satisfakci částku 100.000,- Kč (slovy : jedno sto tisíc korun českých) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- X. Žalovaný je povinen uhradit žalobcům A), B), C) a D) náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právního zástupce.
- XI. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni E) náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V Chýni dne 21.03.2011

Mgr. Jana Gavlasová

Helena Vondráčková
Martin Michal
Michaela Kocourková
Agentura MM Praha, s.r.o.

i.s. Mgr. Jana Gavlasová

ⁱ Kolektiv autorů – „Zpravodajství v médiích“, UK Praha 2005, s. 14

ⁱⁱ Kolektiv autorů – „Zpravodajství v médiích“, UK Praha 2005, s. 21

ⁱⁱⁱ Kolektiv autorů – „Zpravodajství v médiích“, UK Praha 2005, s. 15

^{iv} Vyjádření žalovaného v rámci protokolu z přestupkového jednání ze dne 01.11.2010